

PASILLI

4/2009
PAU:N PASILAN
OSASTON
LEHTI

Tässä numerossa

<i>pasillin uumenista</i>	<i>3</i>
<i>puheenjohtajalta.....</i>	<i>4</i>
<i>voutilasta kajahtaa.....</i>	<i>6</i>
<i>osaston kokous.....</i>	<i>7</i>
<i>monikulttuurisuutta.....</i>	<i>10</i>
<i>viisautta voutilan malliin.....</i>	<i>11</i>
<i>hasta la victoria siempre!.....</i>	<i>13</i>
<i>rikkuruutta ja hiljaisia.....</i>	<i>15</i>
<i>muisto.....</i>	<i>16</i>
<i>psykologin palsta.....</i>	<i>17</i>
<i>maailman posteilta.....</i>	<i>19</i>
<i>työnkierto-iloinen asia.....</i>	<i>21</i>
<i>saikkua, saikkua.....</i>	<i>25</i>
<i>Poutasen kanssa.....</i>	<i>26</i>

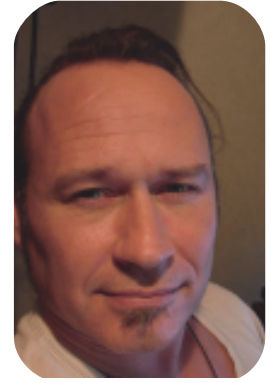
PAU:n Pasilan osaston pää-äänenkannattaja.

Toimituksen osoite: Pasilli/Pau:n Pasilan osasto PL 952 00231 Helsinki

Sähköposti: jussi.lehmusvaara@hotmail.com

Toimituskunta: Jussi Lehmusvaara (ulkoasu/taitto), Eija Heikkilä, Toni Luttinen, Helena Aarnio, Olli Hakkarainen.

Pasillin uumenista

Ugh. Taas on se aika vuodesta, jolloin jaetaan lahjat ja pajuviitsat. Kaikille ansionsa ja arvonsan, tai arvottomuutensa ja ansiottomuutensa mukaan. Kuka on ollut kiltti ja tunnollinen ja kuka tuhma ja saamaton.

Jossain hirnuvat porot ja vanha risuparta vilkuilee säkin pohjalle, että riittääkö kaikille. Yt-neuvottelut ovat päätöksessään..

Se on nyt sitten korkeammassa kädessä. Muutosturva- ja työehtosopimukset on tehty ja kädet sitä myöten ja soveliaasti sidottu, että niillä on tässä vaiheessa aika paha lähteä omatoimisesti huitomaan. Se meinaan osuu aika monelle korvalliselle. Näillä mennään. Loppupeleissähän kaiken määrää se, johdetaanko Itellaa puhtaasti liiketaloudellisin perustein vai katsotaanko, että valtionyhtiöllä on myös sellaista yhteiskunnallisesti merkitystä, että sen tuotto-odotukset voivat olla pienempiä. No, ei tarvitse olla edes pessimisti, jos sanoo että vaakakuppi on jo aikoja sitten heilahtanut bisneksen puolelle.

Ei näytä muutenkaan hääviltä. Joka tapauksessa postia liikkuu tulevaisuudessakin ja sen mukana hyvin moni postimies ja nainen. Toivotaan nyt että postitoiminnan supistuminen ja koneellistuminen ei murjaise kovin suurta aukkoa joukkoihimme, vaan että kaikki tapahtuisi hallitun hissukseen eläköitymisen ja luonnollisen poistuman kautta. Ja vähintäänkin sivistyneesti.

Muutosturvasopimusta ja uutta työehtosopimusta käsitellään Osaston kokouksesta kertovassa jutussa.

Onko aika ajamassa osastojen ohitse?

Ihmiset eivät enää osallistu kovinkaan ahkerasti ammattiosaston järjestämiin tapahtumiin tai koutustilaisuuksiin. Tätä yhteisrintaman yhteisöllisyyden murentumista sivutaan tämänkin Pasillin monessa jutussa.

Pitäisikö tästä olla huolissaan tai kärsiä jäsenistön keskuudessa huonoa omaatuntoa? Ei välttämättä. Ehkä ajat ovat vain muuttuneet ja siihen on sopeuduttava. Ammattiyhdistystoiminta ei ole cool tai chic. Se useinkaan ole kovin palkitsevaa ja siihen saa kulumaan aika paljon aikaa.

Me ihmiset olemme parempia ulkoistamaan meille vähemmän tärkeitä ja epämukavuutta aiheuttavia asioita, kuin tiukinkaan yritys konserni.. Historian saatossa me olemme ulkoistaneet sairaat, vanhukset, kylähullut, leikki-ikäiset lapset, sotimisen, politiikan ja kuoleman. Riitelemineen työnantajan kanssa ja politiikka eivät kovinkaan monelle ole elämässä juuri "se juttu", mistä hän saa kiksinsä. Kaivattua yhteisöllisyyttä kun on tarjolla telkkarissa, lehdissä, stadionilla tai ihan sitten vaan harrastusten, ystävien ja perheen parissa. Kun yhteisrintamaan liittyvää yhteisöllisyyttä joutuu tuputtamaan ja maanittelemaan, sitä ei yksinkertaisesti ole olemassakaan. Ei ainnakaan siinä mittakaavassa mitä ammattiyhdistysliikkeen rakenteet edellyttäisivät. Voisiko ammattiyhdistystoimintaa olla ilman puoluepolitiikkaa? Tuskinpa. Se vaatisi historian uudelleenkirjoittamista.

Tietysti, niin kauan kuin on aktiiveja, on myös toimintaa ja osastoja. Mutta mitä jos niitä ei enää olisikaan? Mitä jos jäsenet ulkoistaisivat ammattiyhdistystoiminnan kokonaan? Maksaisivat jäsenmaksujen kautta muutamalle ammattiyhdistyskoulun luottamusmiesammattikorkean käyneelle kuukausipalkan, jotta nämä hoitaisivat heidän asioitaan ja puolustaisivat heidän etujaan toimistosta käsin. Sitten ei olisi enää sitäkään huonoa omaatuntoa omasta passiivisuudesta. Taas olisi yksi ikävä asia pois päiväjärjestyksestä ja loppuelämä olisi yhtä leppoisan henkevää laatu-aikaa.

Yhteisöllisyydestä ja solidaarisuudesta (ainakin) jutuissa Muistoja ja Työnkierto-iloinen asia.

Pasilli toivottaa kaikille yhteisöllistä tai leppoisaa Joulua ja parempaa Uutta vuotta.

J. Lehmusvaara

Työsuojelua

Työssä selviytymisen malli ... mitä tarkoittaa puheeksiotto ja verkostoneuvottelu

Esimies keskustelee ("puheeksi otto"-malli) työntekijän kanssa, kun hänellä on ollut 3 tai useita lyhyitä sairauspoissaoloja tai yksi yli 10 vrk:n yhtäjaksoinen sairauspoissaolo tai kumulatiivisesti 12 kk aikana 30 vrk tai enemmän sairauspoissaoloja. Työntekijä voi halutessaan pyytää mukaan keskusteluihin työsuojeluvaltuutetun. Hän sopii esimiehen kanssa kuka kutsuu valtuutetun mukaan. Keskusteluissa käydään läpi työntekijän jaksamiseen vaikuttavat tekijät.

Työpaikoilla autetaan työntekijää selviämään työssään räätimällä hänelle sopivia työtehtäviä, työvuoroja ja jaksottamalla lomia. Mukaan käyttöön voidaan ottaa myös erilaisia apuvälineitä sekä kehittää uusia työtapoja. Erilaisilla tautoituksilla saadaan työn kuormitusta kevennettyä. Keskusteluista kirjoitetaan muistio, josta ilmenee työpaikalla tehtävistä toimenpiteistä työntekijän jaksamisen hyväksi ja jonka allekirjoittaa esimies ja työntekijä. Muistiosta on annettava työntekijälle oma kopio. Muistio tehdään työntekijän läsnä ollessa eikä vasta tilaisuuden jälkeen.

Työntekijän voi ohjata tarvittaessa työterveyshuoltoon. Työterveyshuollossa työntekijä ja työterveyshoitaja yhdessä käyvät läpi työkykyyn vaikuttavat tekijät (työkykyselvitys tai työhönsijoitustarkastus). Tarvittaessa ohjataan työkyvyn selvittämiseksi jatkotoimenpiteisiin, kuten työterveyslääkärin vastaanotolle, josta työntekijä mahdollisesti ohjataan esim. erilaisiin laboratorio- ja tutkimuksiin, arvioidaan työn kuormittavuus ja myös erikoislääkärillä käynnit. Tarpeen vaatiessa työntekijä voidaan ohjata yksilöllisiin tai ryhmäkuntoutuksiin, joita on paljon tarjolla. Se mitä asioita tutkimuksissa on tullut esille ja se mitä työntekijä on keskustellut työterveydenhoitajan ja lääkäreiden kanssa ovat vaitiolovelvollisuuden alaisia asioita, jotka jäävät ainoastaan työntekijän ja työterveyshuollon tietoon.

Meidän jatkuvasti muuttuvassa maailmassa on työntekijöitä lähetetty työhönsijoitustarkastukseen. Näin voidaan tehdä, mikäli työntekijän työtehtävät olennaisesti muuttuvat eli esim. manuaalilajittelusta siirrytään konelajitteluun ja on aihetta epäillä, että konelajittelu vaarantaa työntekijän terveyden. Samoin kun henkilö on palaamassa pitkältä sairauspoissaoloista, niin silloinkin hänelle tehdään työtönsijoitustarkastus.

Verkostoneuvotteluun osallistuvat työntekijä, työterveyshuollon edustaja / edustajat (lääkäri / työterveyshoitaja) ja työnantajan edustaja. Työterveyshuollon on kysyttävä työntekijältä haluaako hän mukaan esim. työsuojeluvaltuutetun, ja jos työntekijän niin haluaa, työsuojeluvaltuutettu tulee mukaan verkostoneuvotteluun.

Tapaamisessa käydään läpi, mitä toimenpiteitä on tehty työpaikalla, että työntekijä jaksaa olla töissä. Esim. kun työntekijä on palaamassa pitemmän sairauspoissaolon jälkeen takaisin töihin, niin hänelle voidaan hakea rahoitusta työkokeiluun nykyiseen työhön eläkelaitokselta tai Kelalta tai hakea Kunnan polku- konsernitukea.

Tapaamisessa keskustellaan henkilön työkyvystä vain sen verran kuin hän itse haluaa kertoa. Myös työntekijän omat toiveet/ ratkaisuehdotukset otetaan huomioon. Lopuksi sovitaan seuraava tapaaminen, jossa katsotaan miten asiat ovat toteutuneet ja mitä vaikutuksia niillä on ollut työntekijän jaksamiseen. Tapaamisesta tehdään muistio. Nämäkin asiat ovat vaitiolovelvollisuuden alaisia asioita.

Muut asiat:

Taas on vuoden pimein aika ja yöt ovat pimeimmillään sekä asfaltti mustaa, joten muistakaa käyttää heijastinta työmatkoilla ja muutenkin. Liikenneturvan (lähde: www.liikenneturva.fi) sivuilla kerrotaan, että lähivaloilla ajava autoilija huomaa ilman heijastinta kulkevan henkilön noin 40 metrin etäisyydeltä, kun taas heijastinta käyttävän huomaa 100- 150 metrin etäisyydeltä. Vaikka kaupungeissa on katuvalot, niin välttämättä autoilija ei näe pimeään aikaan kulkevaa jalankulkijaa tai pyöräilijää, koska näkyvyyttä haittaavat esim. autojen valojen imeytyminen mustaan asfalttiin, sade ja sumu. Heijastin on halpa henkivakuutus, varsinkin tummissa vaatteissa kulkijoille.

Yt- neuvotteluita

Menneenä keväänä alkoivat i Helsingin postikeskuksessa Mensimmäiset vuoden yt- neuvottelut, joissa todettiin lopulta, että irtisanomisia ei tarvita. Työntekijöitä siirrettiin talon sisällä eri yksiköihin ja eri tehtäviin sekä määräaikaistuksia päätettiin. Ironista tässä on kun olimme saamassa viimeisestä siirto-yt-neuvottelua päätökseen, niin saimme kuulla, että alkaa uudet yt- neuvottelut. Vähentämistarve 1034 henkilöstä olisi 130 työntekijää ja 10 esimiestä maksimissaan.

Jo keväällä ihmettelimme mitä mieltä aloittaa yt-neuvottelut, kun konekeskukset eivät ole valmiita ja emmekä tiedä miten uudet koneet tulevat toimimaan. Helsingin postikeskuksessa ovat koneet pystyssä, mutta eivät vielä ole kunnolla käytössä. Siis ei ole kunnollista näyttöä siitä miten ne toimivat oikeasti, i muutenkin kuin vain paperilla laskettuina tehoina.

Myös on puhuttu, että manuaalinen lajittelu vähenisi uusien koneiden (raskas, kirje) myötä. Onhan ne tehokkaampia, mutta edelleenkin niissä voi lajitella vain tietyn paksuisia, levyisiä ja pituisia sekä painoisia lähetyksiä.

Yhtenä kertana, kun sain lehteni kotiin, niin lehden takakan-
nosta ei ollut jäljellä kuin osoitetarraviipale ja loput taka-
kannesta oli jäänyt matkan varrelle. Niin, koneethan lajittelevat ai-
van kaiken, laadusta viis. Lehteä katsellessa mietin sitä, että kuin-
kahan monelle muulle asiakkaalle onkaan käynyt näin.

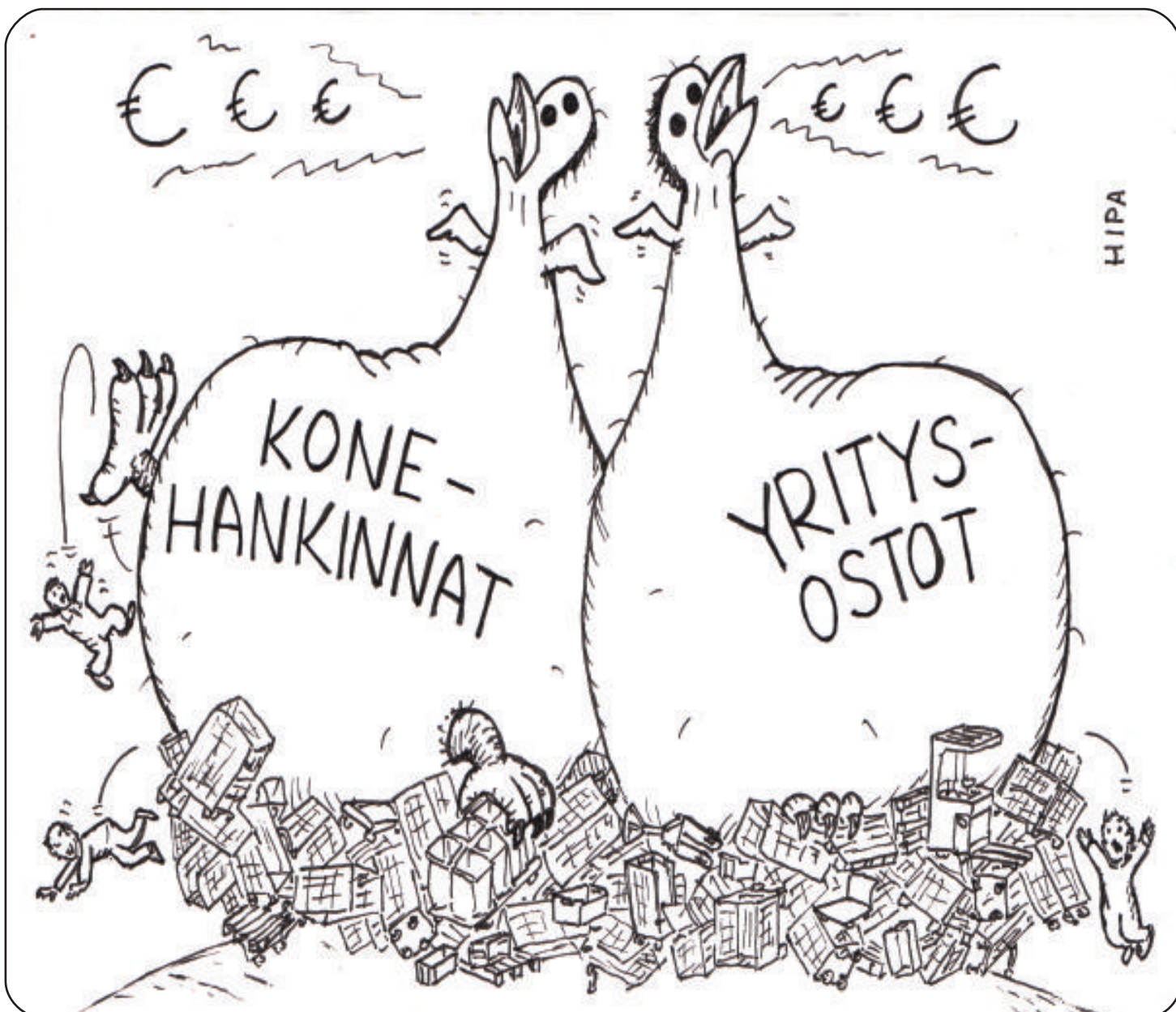
Joka yt- neuvottelujen jälkeen pidetään henkilöstölle infotilai-
suudet. Tällä hetkellä ei ole keskusteltu kuulemma vielä irtisa-
nottavien määrästä. Neuvottelut päättyvät tammikuussa 2010.

15.11. osasto piti kuukausikokouksen jäsenistölle, jos-
sa käytiin läpi osaston säännöt, tes-asiat, muutosturva-
paketti ja yt-neuvottelutilanne. Lehdessä on tästä ko-

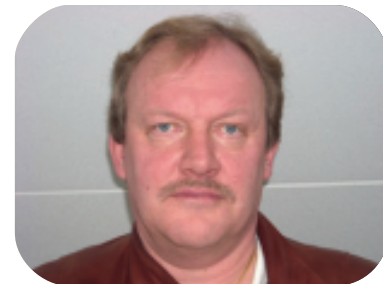
kouksesta tarkemmin kerrottu, joten lukekaa Aarnion
Helena juttu. Erityiskiitokset liiton puheenjohtaja Esa
Vilkunalle ja valtakunnalliselle päaluottamusmies Jar-
mo Niemelle, kun he olivat meille esittelemässä ajan-
kohtaisia asioita.

Toivotan kaikille kuitenkin oikein rauhallista joulua ja uutta
vuotta

Eija Heikkilä

Voutilasta kajahtaa 7

Hyvää alkavan talvenalkua vaan kaikille myös minun puolestani.

Kiirettä on aivan riittävästi, vaikka Loken lomautustilanne helpottikin Joulun asti.

Loken ylityökiellon(alkoi 1.9) seurauksena ja sitkeiden neuvottelujen tuloksena saimme 25.9.2009 käydyssä YT-neuvottelussa saimme lomautukset peruttua 27.12.2009 asti. Korostan, että se oli kaikkien yhteinen voitto, eikä kenenkään yksittäinen saavutus, kuten on tullut joiltakin tahoilta ilmi.

Se tuntuu jonkinlaiselta torjuntavoitolta, kun muistaa työnantajan tahtotilan, joka oli yhteensä 114 työntekijän lomautus vuoden loppuun mennessä. Saimme Lokeen ”työrauhan” ja työntekijöille jonkinlaisen mielen kohennuksen. Pau:n pasilan osaston asettama ylityökielto peruttiin samalla päivämäärällä, eli siis 25.9.2009.

Lomautuksia lyhentävät koulutukset ovat kuitenkin hyvässä vauhdissa ja jatkuvat edelleen. Joulunajan tasoitusjakso käytännöstä sovittiin myös Työnantajan kanssa, joka oli toinen ”ehto” lomautusten peruuttamisille. Viikot 50 ja 51 tehdään pidempää työvuoroa, tarkoituksena niin, että kaikki työntekijät saisivat kaksi kokonaista vapaapäivää Joulun välipäiviksi tai Loppiaisen yhteyteen.

Terminaalin Tupaan(tuottavuus ja palkkamalli) lähdistä kirjoitettiin aiesopimus 21.10.2009. Lajittelupäällikkö **Tapani Väisänen** ja allekirjoittanut laittoivat nimet aiesopimukseen, paikalla olivat myös terminaalin luottamusmies **Markus Mutta**, vuoropäällikkö **Olli Vinhava** sekä suunnittelupäällikkö **Mikko Nousiainen**. Tämä tarkoittaa sitä, että se mahdollistaa meille lähtötilanneselvityksen kartoituksen. Suunnittelussa olisi, että 14Kyk olisi se tuote, jota seurattaisiin laadun osalta. Mittarit tulee olla mahdollisimman yksinkertaisia, jotta niitä on helpompi seurata. Muita mittareita mietitään vielä. Henkilöstöresurssointi, työvälineet ynnä muut asiat tulee olla kunnossa kun lopullisesti Tupaan lähdetään, tavoitteena olisi sellainen päivämäärä kuin 1.12.2009. Terminaalin henkilöstölle se tarkoittaisi 1,5% palkan korotusta, kun tulevan työehtosopimuksen korotus on todellakin mitättömän tuntuinen 0,5%, joka ei siis todellakaan palkansaa-ajan ostovoimaa juurikaan lisää.

Työsuojeluvaltuutetun vaalit ovat myös ajankohtaiset, sillä TSV:n kausi päättyy 31.12.2009. Lokessa kävimme Lajittelupäällikkö Tapani Väisänen kanssa alustavan neuvottelun Työsuojeluvaali toimikunnan perustamisesta 29.10, mukana oli myös työhuonekunnan puheenjohtaja **Lasse Nevalainen**. Työhuonekunnan kokouksessa 30.10 valittiin vaalitoimikunta, johon kuuluvat Lasse Nevalainen(pj), **Tuomo Hörkkö**(siht), Esa Harra(ulk-siipitie), **Aarno Pelkonen**(lm), Istu Kuusisto(Plm), **Marja Muju-
nen**(tsam) sekä **Olli Hakkarainen**(tsam). Ehdokasasettelu alkoi

4.11 ja päättyy 18.11. Työsuojeluvaltuutetun vaalien lopputulos on selvillä heti Joulukuun alussa, joten sekkin on sitten hoidettu pois päiväjärjestyksestä.

Hki POK:ssa alkoi lokakuun alussa mittavat YT-neuvottelut, jotka koskevat koko POKin henkilöstöä, eli yli tuhatta työntekijää. Vähentämistarve on n. 130 henkilöä, eli todella suurista luvuista puhutaan. Hassua, että esim. POKin kirjeessä elokuusta 2008, elokuuhun 2009 on vain 1% miinus merkinen tulos, mutta kuten Lokessakin, on työnantajan ilmoittamat luvut aina aivan jotain muuta todellisuuden kanssa.

Siipitien ulkomaantuotannossakin yritimme Tupaan lähtöä jo kesäkuusta 2009, mutta ei työnantaja ollut, eikä ole hirveän innokas siihen lähtemään, vaan kiteyttää asian niin, että se saattaa aiheuttaa joiltakin osin henkilöstön vähentämistarvetta(Ulk-
yt 23.9.2009). Harmi, ettei sitä vaan kirjattu Yt-muistioon. Aika hektistä aikaa siis kaiken kaikkiaan, vai mitä mieltä olette?

Hyvää Joulun odotusta vaan kaikille tasapuolisesti toivottaa:

Istu Kuusisto
Päluottamusmies
Loke-, ja Ulk-siipitie
Puh. 040-8229515
Istu.kuusisto@itella.com

Osaston jäsenkokous

15.11.2009, Hakaniemisali

Pasilan osaston järjestämä jäsenkokous pidettiin Hakaniemessä Kuljetusliittojen kokoustiloissa, aiheena tiedotustilaisuus TES:n muutoksista sekä muutosturvapaketti. Tilaisuuteen puhujiksi oli kutsuttu liiton puheenjohtaja Esa Vilkuna sekä valtakunnallinen käsittelyn ja kuljetuksen päaluotamusmies Jarmo Niemi. Kokoukseen tulijoita vastassa liittojen talon ulko-ovella oli osaston miehiä, jotka varmistivat sisälle pääsyn lämpimään samantien. Osaston jäseniä sekä heidän edunvalvojia oli vaivautunut paikalle arvioiden ehkä 40-50 henkeä. Kokouksen puheenjohtajana toiminut Eija Heikkilä luotsasi kokousta, mutta kokouksessa äänessä olivat pääosin asiantuntijat itse.

Työehtosopimuksen muutokset ja muutosturvapaketti

Palkkaratkaisut

Neuvotteluissa oli muistettu alan vapautuminen kilpailulle. Itella -kohtaiset sopimukset liitetään TES:in, jolloin työelämän kustannusvaikutukset tulevat vaikuttamaan alan eri työnantajilla samalla tavalla. Juridisesti sopimus ei katkennut välillä, koska sitä jatkettiin. Rakenteelliset sopimukset täydentävät edellistä työehtosopimusta 1.11.2009 alkaen.

Esa Vilkuna aloitti osuutensa toteamalla heti, miten meillä on Suomessa menossa sellainen murros, jossa EK:n (Elinkeinoelämän keskusliitto) mukaan Suomi on nyt oman onnensa seppä. Vaikka myönteisiä merkkejä talouden laskusuhdanteen kääntymisestä on jo olemassa, toipumiseen menee aikaa. Suhdannetilanne on EK:n Suhdannebarometrin mukaan edelleen huomattavan heikko joistain myönteisistä merkeistä huolimatta. Vilkuna kertoi sopimusneuvotteluiden olleen kovan paineen alaiset ja tulokseen oli silti päästävä nopeasti. Neuvottelut muilla aloilla ovat yhä menossa ja ne ovat yleisesti vaikeita. Edellisellä neuvottelukierroksella palkkatyöaika ratkaisut meni yli yleisen linjan ja tämän kierroksen ympäristö oli siihen verrattuna vaikea EK:n koordinaation ja jo sopimuksen tehneen Metallin ratkaisun vuoksi. Nyt saavutettu palkankorotus on 0,5 %, joka on lähes olematon. Syynä on tietysti maailman 0-inflaation tilanne. Yleisen palkkavaikutuksen lisäksi TUPA-mallin vertailupalkka on 7-8%, eli noin 0,1%. Järjestelmällisiä ei missään tapauksessa korotu. Tes Palkkaliite P 2§ 6 mom.

Erityisvastuuseen ja erityisosaamiseen perustuva palkanosaa korotettiin myös 0.5% (modulit).

Näitä taloustilanteen muutoksia on vaikea ennustaa, kuten esimerkiksi 2 vuotta sitten olisi kannattanut ottaa vastaan työnantajan tarjoama 3%:n palkankorotus 3-vuotisella sopimuksella. Tämän vuoden taloustilanne yllätti kaikki, mutta turha menneitä on jossitella. Nyt jatkettu sopimus on voimassa 30.9.2011 saakka, mutta vain jos osapuolet pääsevät 15.10.2010 mennessä sopimukseen 1.11.2010 voimaantulevista palkoista ja muista työehdoista. Toivotaan että neuvottelut tapahtuvat silloin paremmassa talou-

den ympäristössä.

Palkkavaateita tehtiin tietysti myös muita. Periaatteellisina kirjauksina tehtiin erillisen mainosjakelun soveltamisohje. Osoitteettomien mainosjakelu suoritetaan usein alaikäisten, opiskelijoiden tai siirtolaistaustaisin voimin ja työstä on voitu maksaa jopa 3€/h palkkoja, työtä noin 2 päivää/viikko. Tavoitteena on saada olemattoman huonot työehdot nurin. Tällä kierroksella sopimuksen tekstejä tarkennettiin ja koko sopimus pohjaa parannettiin, vaikkei palkkaa saatu korotettua enemmän. Yhtenä tarkoituksena oli, että ne kohdat jotka ovat konsernikohtaisia, pitää siirtää alakohtaisiksi. Ala voi mennä sellaiseksi, että alueittain työnantaja on hyvinkin eri, kuten mm. nykyisin pääkaupunkiseudun linja-autofirmoilla. Erityisesti maaseudun varhaisjakelussa se on todellinen haaste.

Työaika vaikutukset

Työaikakäytökset olivat neuvotteluissa tällä kertaa tärkeämmässä asemassa. Ns. lyhytlomalaisten lomaoikeus parani. Lyhytlomalaistalle kokoaikaiselle parannus tuo myös varastopuolella keskimäärin viikon mittaisen joustovapaan lisän, joka pidetään vuosiloman yhteydessä. Päätyösäännös paraneekin siten, että kun 2 vuotta tulee täyteen kolmen vuoden ajalta, joustovapaita alkaa kertyä. Työntekijä voi olla edelleen vaikkapa 4 vuotta määräaikaisena.

Joustovapaita koskeva muutos tulee 7.30 työajalla olevien lyhytlomalaisten päivittäiseen työaikaan. Eli työaika tulee heillekin 7.39 ja saavat vielä saman työajan lyhennyksen. Joustovapaat on pidettävä kertymävuotta seuraavan kalenterivuoden aikana. Vapaan ajankohdasta on sovittava esimiehen kanssa maaliskuun loppuun mennessä. Muussa tapauksessa työnantaja saa määrätä vapaan ajankohdan, mutta mieluiten ne liitetään vuosiloman yhteyteen tai sitten voidaan myös sopia sen pitämisestä myöhemmin.

Lomaraha

Lomarahan maksaminen aikaistuu. Kuukausipalkkaisille se maksetaan kerralla kesäkuun 30. päivänä. Niille, joiden palkkapäivä on kuukauden 15. päivä, lomarahan maksupäivä on kesäkuun 15. päivä. Eli kaikille visan vinguttajille lohduksi, että nyt kun rahaa tulee olemaan käytettävissä entistä aiemmin, visaan ei ehkä tarvitse turvautua niin helposti. Toisaalta loppukesällä visalaskun maksamiseen rahaa ei jääkään ehkä niin paljon.

Pau:n puheenjohtaja Esa Vilkuna

Joitakin kokouksessa esitetyjä kysymyksiä ja vastauksia

Nevalainen: Miksi Metallin tekemää sopimusmallia tyrkytetään koko alakenttään? Itellalla on kyllä maksukykyä ja jäseniä olisi voinut motivoida työtaistoon paremman korotuksen vuoksi. Voutilan neuvotteluissa työnantajan esitykset olivat yhtä hölynpölyä. Lokessa taisteltiin jo pelkän lomautusaikkeen torjumiseksi, joka toimi. Tästä näkee, kuinka työnantajalla on varaa tulla vastaan ja kuinka huonossa valossa työnantajan silti esittää asiat todellisuudesta huolimatta. Ja mikä ihmeen kiire yli päätään oli tehdä sopimus niin kovalla kiireellä?

Vilkuna: Sopimukset on tehty aleneville markkinoille. Kilpailulle avautuvat markkinat ovat suuri uhka. Emme koskaan ole täysin pystyneet torjumaan työnantajan uhkaesityksiä, mutta pehmentämään kyllä. Paitsi poikkeuksena muutosturvapaketti, joka on työnantajalle tavattoman kallis.

Niemi: Sopimuksen kanssa tuli ongelmia siitä, kun monessa paikassa oltiin valmiita työtaisteluun. Jos jengi kävelee ulos, niin muutosturva raukeaa. Vastakkain olivat lyhytlomalaisten vuosityöajan lyhennys ja työtaistelutoimenpiteet postikeskuksissa.

Saksala: Taas se nähtiin että kun miljoonapalkkiot meni ökyille, se söi jälleen palkankorotusmahdollisuudet, niin monella on nytkin työsuhde katkolla, että onhan se nähty miten niitä rahoja käytetään.

Vilkuna: Pokin laitehankinnat oli ylimitoitettuja, sehän jo tiedetään. Mutta myös Kajaanissa väkeä on karsittu voimakkaasti ja laitettu eläkeputkeen. Tulee olemaan mielenkiintoista nähdä kuinka pian siellä tarvitaan lisää käsipareja tekemään kaikki työ aikaluokituksen sisällä.

Mutta: TES-tulosta olen jo kommentoinut, kuten myös jäsenet ovat olleet todella tyytymättömiä tähän. Ostovoima ei tuolla korotuksella säily, koska vuokrat, asuntolainan korot yms. jatkaa nousuaan ihan eri sarjassa. 22 miljoonan euron voitosta olisi riittänyt jotain palkkoihinkin.

Vilkuna: Vaihtoehtoina oli pitemmät lomat tai palkkaa lisää. Näinä aikoina palkankorotukset tiedetään maltillisiksi. Lyhytlomalaisille ja kaikille tuli 1 viikko lomaa lisää. 5000 ihmistä sai työajan lyhennyksen ilman palkkavaikutusta. Että ihan tyytyväinen tässä tulokseen pitäisi olla.

Veromaa: Miksi lomasta menetetään yksi päivä lauantaille, vaikkei se ole edes meillä työpäivä? Tai ei se aina mene lomapäivistä, mutta olen huomannut että se nipsaistaan pois, jos loma kestää perjantaihin asti. Välillä se siis menee ja välillä ei. Miksi?

Vilkuna: Se on puhtaasti jääne virkamieskauden sopimuksista. Sitä on hankala yleisesti seurata, kun esimerkiksi varhaisjake-lussa tehdään edelleen töitä myös viikonloppuisin.

Pihlgren: Hyllyjen välissä ollaan tyytymättömiä liittoon, eli jos halutaan saada jengiä järjestäytymään, liiton näkyvyyttä pitää lisätä ja toimien vaikutuksia. Aika vähissä on omat keinot värvätä porukkaa mukaan.

Vilkuna: Se on kyllä peiliin katsomisen paikka monella. Paskapuhetta, etteikö tällä neuvottelulla olisi väännetty tulosta mahdolliseksi. Aikaa oli vähän ja silti piti saada kovan paineen alaisena paras mahdollinen tulos aikaan.

Takala: Meillä on todella ikäviä kokemuksia sopimusten tulkitsemisesta. Luottamusmiehet ovat olleet näkymättömiä, Pasilassa luottamusmiestä ei näe, puhu siinä sitten liiton vahvuudesta. Luottamusmiehet ei liiku esimerkiksi viikonloppuryhmän seassa eikä muissa erityistä työaikaa noudattavissa ryhmissä.

Vilkuna: Maailma, jossa liitto tyydyttäisi jokaisen toiveet ja palkkavaatimukset ei ikinä toteudu, vaikka rahaa olisi kaikki paikat täynnä ja sitä ovelta jaettaisiin kaikille halukkaille.

Mistä tietoa?

Tässä oli vain osa sopimusneuvottelun tuloksista. Muutoksia tuli paljon myös muille kuin käsittelylle. Koska sopimus pohja on edelleen sama, uutta työehtosopimusta ei paineta ja nykyiseen tulee lisäksi sovitusta asioista TES-pöytäkirja. Täydennystä tähän tekstiin ja tarkempia tietoja löytyy liiton sivuilta jäsentiedotteista, Reitti-lehdestä ja luottamusmiehet vastaavat kysymyksiin parhaansa mukaan.

Sopimus muutosturvasta

Jarmo Niemi esitteli liiton neuvotteleman sopimuksen muutosturvasta Itellassa. Se on tähän asti yksi parhaista muutosturvapöytäkirjoista, joita liitot ovat sopineet. Tehostettu muutosturvakokouksisuus on otettu käyttöön jo 31.8.2009 alkaen.

Jarmo Niemen mukaan muutosturvapöytäkirjasta on jo käytetty ja kokemukset siitä ovat positiivisia. Sopimuksessa on sellaisenaan jo huomioitu Savonlinna, Pori, Rovaniemi, Kajaani, Tampere ja Pasila. Nähtäväksi jää kuinka paljon Tampere ja Pasila tosiasiaa tarvitsevat tätä, koska niissä katsotaan ensin luonnollisen poistuman aiheuttama työntekijävajaus. Muutosturvan ansiosta irtisanomisajan palkkaa voi myös hyödyntää suurten irtisanottujen ryhmissä työvoimakoulutuksen järjestämiseen ilman työssäolovelvoitetta. Yksilöllisillä ratkaisuilla pyritään avaamaan

Muutosturvakokonaisuus käsittää seuraavat asiat

- d) Lakisääteisten yhteistoimintaneuvotteluajkojen sijasta käytetään tuotannollisissa ja taloudellisissa yhteistoimintaneuvotteluissa kaksinkertaisia neuvottelu-aikoja.
- e) Irtisanomisiin päättyvissä yhteistoimintaneuvotteluissa kohdennetaan uudelleenkoulutukseen ja muihin erikseen sovittaviin tukimuotoihin irtisanottavien kuuden kuukauden palkkaa vastaava määräraha.
- f) Lomautuksiin päättyvissä yhteistoimintaneuvotteluissa sovitaan aina koulutuksen järjestämisestä lomautuksen yhteydessä. Koulutuksen kesto on vähintään kolme päivää ja yli 60 päivän lomautuksissa vähintään kuusi päivää.
- g) Paikkakunnan vaihtoa tuetaan Viestinvälitys ja logistiikka-alan työehtosopimuksen mukaisen muuttokorvauksen lisäksi kuuden kuukauden peruspalkan suuruisella korvauksella.
- h) Osa-aikaistamista vältetään. Mikäli työaikoja kuitenkin alennetaan tuotannollisin tai taloudellisin perustein, määritellään allekirjoituspäivänä vähintään kuusi kuukautta pysyvässä työsuhteessa olleille henkilöille henkilökohtaiseen palkkaan suojaosuus, jonka suuruus on yksi kolmasosa aiheutuvasta peruspalkan alenemisesta. Suoja-osuutta maksetaan tämän sopimuksen mahdollisen irtisanomisen jälkeen vielä yhden vuoden ajan. Tilapäisluontoinen työajan korottaminen ei tuo työntekijää tämän määräyksen piiriin. Palkkatakuaan piirissä olevilla on velvollisuus ottaa vastaan lisätyötä. Takuupalkan ja varsinaisen peruspalkan yhteismäärä ei voi ylittää vastaavasta kokoaikatyöstä maksettavaa palkkaa. Määräystä ei sovelleta D-palkkaliitteen mukaisessa urakatyössä.
- a) Yksilöllisiä ratkaisuja käytetään aktiivisesti myös yhteistoimintamenettelyjen ulkopuolisissa tehtävissä silloin kun niiden avulla saadaan avattua sijoituspaikkoja neuvottelujen piirissä olevalle henkilöstölle.
- b) Vaikeasti työllistyvien ikäryhmien osalta henkilöitä tuetaan yksilöllisen harkinnan perusteella kuuden kuukauden palkan suuruisella korvauksella. Irtisanomisaikana ei ole työvelvoitetta.
- c) Työsopimuslain yhdeksän kuukauden takaisinottovelvoitteen sijasta käytetään tuotantotehtävistä irtisanottujen osalta kahden vuoden ajanjaksoa.

työpaikkoja myös YT-toimien ulkopuolissa tehtävissä ja YT:n kautta korvaavat vaihdot eri paikkakunnilta ovat erittäin suotavia. Työpaikan vaihtuessa eri paikkakunnalle 6 kk:n palkan lisäksi korvataan vielä kohtuulliset muuttokustannukset. Jos työaika kaikesta huolimatta lyhenee 3 tuntia, niin siitä maksetaan suojaosuutta niin pitkään kunnes sopimus loppuu, mutta vielä senkin jälkeen parin vuoden ajan.

Onhan se mahtavan hyvä juttu, jos voi lähteä työttömyyseläkkeelle vuoden palkallisella vapaalla, myös ilman YT-neuvotte-luita. Jokainen tietysti valitsee kohtalonsa itse, ketään ei pakoteta eläkeputkeen tai toiselle paikkakunnalle muuttoon. Työttömyysputkeen ikäraja on muuten 57 vuotta.

Tehostetun muutosturvakokonaisuuden vuoksi työnantajalla on velvollisuus kahden vuoden ajan kysyä työvoimatoimistosta, onko siellä Postista/Itellasta irtisanottuja henkilöitä ja palkata heitä. Lomautustilanteissa koulutuksiin sovitaan aina käytettäväksi 3-6 päivän osuutta lomautuksista henkilöä kohti.

Jarmo Niemen mielestä paketti on hyvä. Tarvetta sille on ja se turvaa talouden ainakin joksikin aikaa, keneltä työt sitten loppuvat, tai jopa työpaikan jatkossa. Pasilassa ei voida vielä tietää, kuinka paljon uudet koneet vaativat työntekijöitä ja jo nyt ol-

laan vähentämässä. Työnantajan julkaisemat vähennysmäärät perustuvat osin läpäisy-lukuihin ja ovat väärin perustein arvioituja.

Näissä tunnelmissa kokouksen lopuksi postikeskuksen päluottamus Hannu Sojakka kertoi Pok:n YT-tilanteesta, että kokouksia on ollut jo kaksi ja kolmas pidetään 23.11. Monet selvitykset ovat nyt vuorossa ja faktat oltava selvillä, ennen turhia hätiköintejä. Myös muutosturvasta saa tietoa luottamusmiehiltä ja Reittikin on hyvä tietolähde monessa.

Olkaa siis toiveikkaita kaikki Pokkilaiset ja tukekaa luottamusmiehiänne, sillä he ovat teidän tukenne ja toivonne näissä neuvotteluissa. Olkaa itse aktiivisia ja ottakaa luottamusmiehiinne yhteyttä, jos he eivät osu teidän tiellenne töissä. Edunvalvojat eivät tietoisesti panttaa tietoa, josta on hyötyä, sillä meitä työntekijöitä varten he työtään tekevät. Kysyvä ei tieltä eksy eikä totuutta hakevaa voi tyhmänä pitää.

Helena Aarnio

Kulttuurien kohtaaminen työyhteisössä

Pasilan kansainvälinen jaosto järjesti tilaisuuden Hotelli Arthurissa keväällä 2009. Paikalla oli sekä kantasuomalaisia että maahanmuuttajataustaisia liiton jäseniä/aktiiveja. Päivän aikana käsiteltiin erilaisia kulttuurien kohtaamiseen liittyviä teemoja. Tilaisuuden vetäjänä toimii Työväen Sivistysliiton kouluttaja Mervi Ylitalo. Alussa oli tutustuminen ja virittäytyminen päivän teemaan.

Kulttuuriperusoletukset: olemmeko kaikki samanlaisia?

Kouluttaja Mervi Ylitalo selitti mitkä ovat kulttuurin perusolettamukset. Ne ovat yhdessä opittuja ja yhdessä unohdettuja: emme tiedosta oppineemme niitä ja siksi pidämme itsestäänselvyyksinä.

Minullako ennakkoluuloja?

Kurssilla pohdittiin, miten ennakkoluulot syntyvät, mitä hyötyä ja mitä haittaa niistä on miten voisimme oppia näkemään ryhmärajojen yli?

Harjoittelimme myös tunnistamaan omia asenteitamme ja purkamaan omia ennakkoluuloja. Tutustuimme sietämisen ja hyväksymisen alueisiimme. Kaikkea ei tarvitse hyväksyä, mutta sietäminen helpottaa elämää ja yhteistyötä.

Iltapäivällä puhuttiin tasa-arvoisuus suomalaisessa työssä ja miten se näkyy.

- matalassa hierarkiassa
- sinuttelussa
- pukeutumisessa
- pienessä valtaetäisyydessä

Kouluttaja Mervi Ylitalo antoi myös hyvät ohjeet miten perehdytetään ulkomailta muuttanutta. Hän myös painotti, että työturvallisuus on erittäin tärkeä ja pitää varmistaa että työohjeet tulevat ymmärretyiksi.

Lopuksi keskusteltiin viestinnästä työvälineenä monikulttuurisessa työyhteisössä. Viestintä on erilaista eri kulttuureissa. Monissa kulttuureissa puheella ilmaistaan kiinnostusta ja ystävällisyyttä. Suomalaisessa viestinnässä korostuu myös tietynlainen varovaisuus, ei ole esimerkiksi sopivaa puhua uskonnosta, politiikasta tai siitä mikä on kunkin palkka.

Valitettavasti aika oli rajallinen, eikä aivan kaikkia esille tulleita aiheita ehditty käsitteellä loppuun asti. Huomattiin kuitenkin, miten tärkeä on järjestää teematilaisuuksia, missä jäsenet voivat tavata, oppia yhdessä ja keskustella avoimesti.

Harmittavaa on pieni osallistuminen niihin tilaisuuksiin. On ymmärrettävä että kynnys on korkea tulla kun tilaisuus ei ole työaikana. Tulevaisuudessa tullaan rekrytoimaan maahanmuuttajataustaisia työntekijöitä ja silloin saadaan lisää jäseniä ja heille on hyvä järjestää teema- ja koulutustilaisuuksia. Liiton kannalta ja myös osastojen kannalta on tärkeää, että maahanmuuttajat osallistuvat liiton toimintaan ja tietävät omia oikeuksiaan ja velvollisuuksia. Työilmapiiri paranee työpaikalla ja ennakkoluulojt vähenevät. Liiton materiaali on käännetty eri kielellä ja se auttaa perehdyttämiseen. Toisaalta on myös hyvä, että erilaisia tilaisuuksia järjestetään ja meillä kaikilla on mahdollisuus tutustua toisiimme paremmin.

Maurice Lasalarie

Viisautta Voutilan malliin vol.34

Voittaminen on kivaa, erittäin kivaa voittaminen on silloin kun on lyönyt vetoa ja on ollut oikeassa ja toinen on ollut väärässä. On hyvä että on olemassa ihmisiä jotka ovat väärässä sillä itsetuntoani hivelee ajatus siitä että olen voittanut pullakahvit vedossa. Tämä tarina sai alkunsa bussissa kotimatalla. Olin matkalla kotiin lepäämään ennen kuin menin yövuoroon kyselemään kuulumisia yövuorolaisilta. Samaan bussiin sattui eräs työntekijä joka matkan aikana ihmetteli että miksi työntekijöitä huume testataan. Kerroin että työsuhteen aikana ei voi pakottaa työntekijöitä ilman perusteltua epäilyä käymään huume testiä. Myöhemmin illalla tiedustelin kiivaasti asiaa palveluesimies **Keijo Relanderilta** joka väitti kiven kovaan että loken johtoryhmässä oli tehty päätös että kaikki testataan. Kun ilmoitin että pitää olla perusteltu epäily, niin Relander väitti että kaikki trukkipuskut testataan. Koska tiesin että kaikkia loken trukkipuskuskeja ei voi laittaa huume testeihin ilman perusteltua epäilyä, niin Relander ilmaisi että esimiehen epäily riittää perustelluksi epäilyksi. Luonnollisesti olin asiasta erimieltä. Koska koin että Relanderin kanssa ei kannata enää väitellä etsin Itellan pointista huumausaine testin ohjeet ja allekirjoittanut, terminaalin luottamusmies **Markus Mutta** ja työsuojeluasiamies **Olli Hakkarainen** löimme vetoa Relanderin kanssa siitä että mielivaltaisia huumausainetestejä työnantaja ei voi teettää. Tämän jälkeen levitin pointin ohjeet lajittelujohtaja Tapani Väisäselle ja monelle muullekin esimiehelle ja luottamushenkilöille jossa todistimme väitteemme oikeaksi. Kun penäsimme pullakahveja Relanderilta ,niin eipä ollut juurikaan yllätys että Relander ei pullakahveja aikonutkaan tarjota hävittyään vedon vaan kehtasi väittää että me (allekirjoittanut, Mutta ja Hakkarainen) olisimme pikemminkin hänelle kahvit velkaa. Samoin Relander väitti että me olimme väärässä koska työnantajalla on oikeus testata trukkipuskuskeja huumausainetestillä, tosin uusia trukkipuskuskeja josta ei vedossa ollutkaan kyse. Tämä tarinana opetus on se että ei pidä lyödä vetoa sellaisen ihmisen kanssa jos sydämestäsi jo tiedät että hävittyään vedon häviäjää ei aio suorittaa velkaansa.

Että sellainen tappaus kuten Oululainen kollegani sanoisi.

TYÖSUOJELUSSA TAPAHTUU

Tätä kirjoittaessani lokessa on käynnistetty työsuojeluvaltuutetun valinnat. Työsuojeluvaltuutetun kausi on 2 vuotinen ja vaikka pyrinkin jatkamaan pestiäni työsuojeluvaltuutettuna, niin on aina hyvä muistaa että muutoksia näissäkin hommissa voi tapahtua. Mutta nyt käydään ensiksi vaalit läpi ja palaan

ensi vuoden pasillissa sitten siihen miten äijän kävi.

Pihlaja-hanke ja riskienarvio ovat poikineet runsaasti kaikenlaista tekemistä josta muutama sananen.

Työkierto tapettiin 2 vuotta sitten kokonaan lokessa uuden esimiesaluevastuumallin vuoksi. Ajatuksena oli se että työntekijät oppisivat työn perusteellisesti työskennellessään 1-8 kuukautta samassa

työssä. Tuotantopäällikkö Petri Nikkinen ja palveluesimies Juha Rauhaniemi puolusti tätä ajatusta joka työntekijöitten ja allekirjoittaneen mielestä oli suorastaan sadistinen ratkaisu. Noh, kuten on nyt hyvin tiedossa, niin nämä perin typerät ajatukset ovat jääneet omaan arvoonsa ja koneympäristössä on työkiertomalli valmis ja ensikommentit ovat todella lupaavat. Työntekijät ovat saamani palautteen myötä olleet todella tyytyväisiä työkiertomalliin joka mahdollistaa jopa 3 eri työtä vuoron aikana. Luonnollisesti jokaisella uudistuksella on oppositionsa ja työkiertoa vastustavat juuri ne työntekijät jotka tekevät ns. kevyitä töitä. Itse kannatan työkiertomallia henkeen ja vereen jo pelkästään siksi että yksipuolinen työ kuormittaa yksipuolisesti eikä kukaan ole tätä väittämää kiistänyt. Työkierto malli ei suinkaan tipahtanut taivaasta vaan tämän mallin rakensivat palveluesimies Keijo Relander (aiwan, se sama kaveri joka on pullakahvit velkaa) ja työsuojeluasiamies Marja Mujunen ja tästä urotyöstä tahdon kumpaakin kiittää. Tarkoituksena on levittää muihinkin kiertoihin ja terminaalihin työkierron ilosanomaa.

Pihlaja-hankkeen myötä on perustettu johtoryhmä johon kuuluvat allekirjoittaneen lisäksi lajittelujohtaja **Tapani Väisänen**, henkilöstöpäällikkö **Krista Mäenpää** ja suunnittelija **Kati Hautakoski**.

Pääsuuntana Pihlaja-hankkeen raportista olemme poimineet henkilöstön aktivoiminen oman kunnan parantamiseen, ergonomia, työtavat ja menetelmät, apulaitteet ja esimiestyö ja johtaminen. Jokaisen näitten otsakkeiden alle liittyy valtava määrä erilaista tekemistä. Esimerkiksi kuntokuriirit on valittu, on painonvartija ryhmä suunnitteilla, irti tupakasta ryhmääkin on tulossa. Ergonomia puolelta taas suunnitteilla on apulaitteiden parempaan käyttöön koulutusta ja uusien apulaitteiden kartoitus ja hankinta on työn alla.

Esimiestyö ja johtaminen taas pitää sisällään sellaisia asioita kun tiedonkulun parantaminen, osallistava työvuorosuunnittelu ja yhteistyötaitojen valmennus koulutuksen kautta.

Samoin syksyn aikana esimiehet ja edunvalvojia on koulutettu riskienarvion tekemiseen ja työyhteisön ristiriitojen ratkomiin.

Monella rintamalla paiskitaan nyt töitä työsuojelun eteen ja uskallan sanoa että jokaisella työsuojeluhenkilöllä on duunia.

Samoin tahdon tuoda esille sen että työnantajan myönteisempi suhtautuminen työsuojeluun on selkeästi alkanut vaikuttaa tekemisen tasoon. Historia tulee osoittamaan sen olivatko tekemme oikeita ja viisaita.

TYÖSUOJELUN HINTA

Jokaisella laitteella tai työhyvinvointia parantavalla teolla on hintalappu. Harvoin osuu kohdalle sellaista ratkaisua joka ei maksaisi euroja. Kun työnantaja punnitsee jonkin apulaitteen tai jonkin työhyvinvointia parantavan asian hintaa laskee työnantaja myös sen mitä tällä sijoituksella saa. Tämä ajattelumalli ohjaa työnantajan toimia eikä sellaiselle ajatukselle ole sijaa että työ olisi vain mukavampaa, kun vitutukselle ei ole mittaria jonka työnantaja voisi muuttaa euroiksi. Samoin kvartaali talouden maailmassa työsuojeluun sijoitettu euro ei näy lyhyellä aikavälillä vaan pitkässä juoksussa. Mikä oikeastaan on työhyvinvoinnin arvo Itellassa? Kysyy epäätietoinen. Jos Itellan työhyvinvointi yksiköstä kysytään, niin siellä on selkeä käsitys siitä mitä kustannuksia pitää alentaa keinoit vaan eivät valu riviesimiehen käsiin kun duunit pitää tehdä ja samalla pitäisi olla työhyvinvoinnin johtajana henkilöstölleen. Samaan aikaan esimiehiä piiskataan tekemään parempaa tulosta,

Itellassa ollaan mielestäni yhä sellaisessa ristiriitaisessa tilanteessa että, toisaalta odotetaan tulosta ja taas toisaalta vähemmän sairaslomia ja ennenaikaisia eläköitymisiä. Itella on nyt vähentämässä tai lomauttamassa henkilöstöään ja samaan aikaan jäljelle jäävä porukka joutuu paiskimaan enemmän töitä.

Itellalla on olemassa eettiset ohjeet joiden funktio on ohjata koko konsernin toimintaa. Itellan eettisissä ohjeissa sanotaan terveyden ja turvallisuuden kohdalla seuraavaa ”Haluumme taata työntekijöillemme turvalliset ja terveyttä vaarantamattomat työskentelyolosuhteet ja pyrimme ennaltaehkäisemään työtaturmat ja terveysriskit”. Kun pitää taata ja pyrkiä tekemään jotain työsuojelun eteen niin eurot ratkaisevat tekemisen tason liian usein. Jos Itella todella tahtoi taata työntekijöille turvalliset ja terveyttä vaarantamattomat työskentelyolosuhteet, niin jo suunnitteluvaiheessa on kuunneltava työntekijöitä jotka tässä ”vaarattomissa työskentelyolosuhteissa” viimekädessä joutuvat työskentelemään. Loke on sellainen työpaikka joka on kalliisti joutunut maksamaan työsuojelun laininlyönneistä. Esimerkiksi lokessa yli 10 vuoden aikana sattuneet tapaturmat ja niistä aiheutuneet kustannukset olisi voitu välttää kuuntelemalla työntekijöitä.

Nyt ovat muutoksen tuulet puhaltamassa ja työkierto, apulaitteet ja liikenteen suunnittelu tulevat parantamaan työturvallisuutta lokessa. Ilmaista se ei tule olemaan eikä työsuojeluun sijoitettu raha näy lyhyellä aikavälillä.

Joten olisiko jo aika Itellassa herätä ja alkaa todella kilpailemaan muitten Suomessa toimivien isojen yritysten rinnalla hyvän työpaikan maineesta. Me jotka olemme jo pitkään työskennelleet Postissa eli nykyisessä Itellassa olemme nähneet mitä Itella pahimmillaan on arvoistaan huolimatta, vai onko työnantaja pohjaton ahneus vielä nähty.

Vaikka koettelemusten vuosi 2010 odottaa jo tuloaan, niin tahdon kuitenkin toivottaa lukijoille hyvät joulut ja uudet vuodet.

Jouni Kaiponen
Työsuojeluvalltuutettu
Loke/ULK

¡Hasta la victoria siempre!

pt.2

Uusi TES, vai onko?

TUPA terminaaliin vai terminaali tupaan?

Ihmisten välinpitämättömyys AY-liikettä kohtaan..kenen syy?

Voihan vittelivuu sentään!

Onpa ollut taas mielenkiintoinen ajanjakso luottarihommissa. Tänään tuli ilmoitus, että liittovaltuusto on yksimielisesti hyväksynyt uuden TES:in ja sehän on saanut aikaan jos jonkinlaista liikehdintää jäsenissä. Kaksi henkilöä erosi heti liitosta ja menee näin ollen Loimaan-kassaan ja yksi erosi kokonaan Itellan palveluksesta.

Aika väkeviä reaktioita, varsinkin kun otetaan huomioon ettei kukaan oikeastaan tiedä TES:in sisällöstä juuri mitään.

TES:istä tässä ei ole kyse vaan siitä, että ihmiset uskoivat PAU:n antavan voimannäyteen Itellaa vastaan ja aloittavan työtaistelut. Ajankohta oli mitä otollisin koska TES oli umpeutunut ja työrauhavelvoite ei sitonut enää. Nyt on uusi TES, työrauhaa sitoo meitä ja varsinkin niitä yksiköitä joissa on tai tulee olemaan YT-neuvottelujäseniä. Jos esim. Pasilan POK:in jäsenet rikkovat työrauhaa niin muutosturva PAU:n ja Itellan välillä raukeaa kyseisestä yksiköstä. Nyt on siis hyvin pitkälti turha odottaa mitään järeää toimintaa liitolta.

Varmasti uusi TES on ”fiksu” ratkaisu mutta näkisin asian kuitenkin niin, että välillä pitää kuunnella ja toimia kentän tahdon mukaisesti. Nyt oli selkeää se, että liitolta haluttiin rajuja toimia.

Riskienottamisessa on aina se, yllätys, yllätys, riski olemassa, että saataisiin omille näpeille kovat näpäytykset kuten esim. Paperiliitto on saanut viime vuosien aikana, mutta välillä pitää ottaa rohkeasti riskejä, ei muuten voi koskaan voittaa mitään.

Uusi TES ei ole uusi TES-kirja vaan tulee mitä ilmeisimmin ilmestymään pöytäkirjamuodossa.

Eli siis pelkkä liite vanhan TES:in rinnalle. Muutoksia ei siis hirveästi kannata odottaa.

Tämähän ei ole sitä mitä halusimme ja vaikka kuinka toteaisimme, että tämä tulos on hyvä niin se hädin tuskin tyydyttää kenenkään haluja tai toiveita. Vaikka kyllä siellä on hyviä lisäyksiäkin.

En itse väitä, että olisin paremmin neuvotellut, todennäköisesti olisin joutunut putkaan pahoinpitelyn vuoksi. Se ei olisi kyllä ketään auttanut vaikka olisin kuinka piessyt vastapuolen neuvottelijoi- ta... mutta olisi se hyvältä tuntunut.

Ja nyt katsaus kotimaahan:

Edustamani työyksikkö täällä Viinikkalan LOKE:ssa (Terminaali) on päättänyt liittyä TUPAan.

Itse uskon siihen, että terminaalissa TUPA tulee toimimaan juuri niin kuin on suunniteltukin ja työntekijät pääsevät oikeasti kehittämään työtänsä ja työympäristöänsä me emme hyväksy muunlaista vaihtoehtoa. Kehitysryhmät tulevat varmasti pyörimään paremmin kuin mikä on minimitaso ja tällä hetkellä neuvottelemme (siis minä ja pääluottamusmies Isto Kuusisto) työnantajan kanssa hieman erilaisesta laatumittarista. Pyrimme myös ohessa pilotoimaan erilaisia tuottavuusmittareita esimerkkinä euromääräinen tuottavuusmittari. Juuri nyt näyttäisi siltä, että Joulukuussa saamme pyörät pyörimään.

Jos asiat kusee niin aivan varmasti siitä syntyy sitten sota! Mikäli jäsenistö haluaa TUPAsta irti niin pidän huolen, että se myös siitä irti pääsee.

Viime kirjoituksessani kritisoin kovasti passiivisia jäseniä jotka vain uikuttaa mutta eivät ole valmiina tekemään mitään asioiden puolesta. Sain siitä mukavan paljon palautetta ja muutamia debattejakin syntyi. Nyt aion tyylyttää teitä passiivisia illittäjiä vielä enemmän.

Järjestimme osaston Nuorisijaoston (NJ) toimesta koulutustilaisuuden 03.10.2009 jossa opetimme jäsenille (alle 35v.) perusasioita TES:istä, eri laeista ja yleisistä käytännöistä työpaikoilla. Tilaisuuteen osallistui alta 20 henkilöä jotka kaikki olivat LOKE:sta.

Tämähän on aivan naurettavaa!

Lähetimme kaikille osaston alle 35v. (joita on noin 550 hlö) jäsenille kotiin kutsut, sekä toimitimme jokaisen yksikön luottamusmiehelle mainokset jota levittää jäsenille.

Eikö ihmisiä kiinnosta nämä asiat?

Onko halu tietää kadonnut?

En voi ymmärtää mikä teidän ongelmanne on?

Tätä on jäsenistö pyytänyt, että tehdään liiton toimintaa tutuksi, osaston toimintaa tutuksi ja, että koulutetaan jäseniä.

Mitä te oikein haluatte meiltä?

Tiedän, että osalta teistä on varmasti luottamus omaan luottariin tai muuhun vastaavaan jo mennyt mutta ei me kaikki olla sitä ”samaa vanhaa paskaa” niin kun aina sanotaan.

Millä tavoin teitä pitää lähestyä jotta tulette paikalle kun järjestämme vastaavia tilaisuuksia?

Järjestimme myös Metalli-konsertin teille 23.10.2009 mutta sinnekin tulleista oli vain puolet PAU:laisia. Illan aikana yleisö-

määrä oli siinä sadan paikkeilla siis. Pasilan POK:laiset loistivat taas poissaolollaan. En minä nyt teitä jäseniä tästä suoraan syytä (varsinkin kun kyseinen genre ei kaikkia kiinnosta).

Kyllä minä osaan päätellä, että mistä on kyse jos LOKE:sta on aina väkeä ja POK:ista ei. Mutta jos te olette sitä mieltä, että teidän luottamusmies on niin huono, että te ette enää usko AY-toimintaan niin sitä suuremmalla syyllä tulee teidän osallistua koulutuksiin ja aktivoitua. Sen seurauksena teidän tulee myös haastaa luottamushenkilöt jotka eivät hommiaan osaa tulevissa vaaleissa.

Täytyyhän teidän tajuta, että ainoa tapa millä voitte oikeasti vaikuttaa on olemalla aktiivinen jäsen.

Käykää koulutuksissa yms. tilaisuuksissa. Asettukaa itse ehdolle ja haastakaa vanhat tyypit.

Apua ja neuvoja saatte minulta mikäli niin haluatte/tarvitsette. Tärkeintä on se, että jos haluatte muutosta pitää teidän olla itse osana muutosta.

Aiomme järjestää vielä yhden koulutustilaisuuden uuden "TES:in" myötä sekä järjestämme myös tilaisuuden nimeltä AY-rekrytilaisuus 12.12.2009 Hotelli Arthurissa klo: 13, johon toivomme, että ihmiset joita kiinnostaa AY-toiminta edes vähäsen tulisivat paikalle ja aktivoituisivat. Ideana on antaa jengille neuvoa ja infoa siitä mitä on esim. luottamusmiehen tehtävä jne.

Ensivuoden alkupuolelle on myös suunnitteilla taide-näytteen järjestäminen. Eli tahdomme, että kaikki Pasilan osaston jäsenet joilla on taiteellisia kykyjä (maalaaminen, piirtäminen, valokuvaaminen jne.) ilmoittautuvan minulle markus.mut-

ta@itella.com jotta voimme kartoittaa kuinka suuren tilan tarvitsemme. Ideana on, että kaikki jäsenet tulevat näyttelyyn ja toivon mukaan myös ostavat itselleen kotiin hieman taidetta. Kutsumme myös PAU:n sekä Itellan edustajia ostoksille ja katselmaan. Näistä lisätietoa myöhemmin.

Loppukaneetit:

Timo Bomb ymmärrän raivosi ja turhautumisesi varsin hyvin mutta en pidä kirjoituksiasi millään tasolla järkevinä. Sinä olet valitettavasti juuri sellainen jäsen joka tekee hallaa koko AY-liikkeelle.

Et tee muuta kuin itket, kärjistät ja kerrot omia totuuksia jotka ovat perättömiä tai vähän sinnepäin.

Toki on aivan helvetin hyvä, että on kritiikkiä ja kyseenalaistamista sillä eihän tämä AY-toiminta millään tasolla ole kohdillaan. Jos syytät, että liiton puheenjohtaja on pelannut jotain peliä selkämme takana ilman todisteita on se herjausta. Minä en usko kenenkään olevan rehellinen meille mutta kun kirjoitat asioita joita et voi todistaa niin teet vain hallaa liiton toiminnalle ja samalla edunvalvonnan toiminnalle.

Eihän tästä tule mitään jos myrkytetään ihmisten mielet ay-toimintaa vastaan.

Onneksi LOKE:ssa on ihmisillä uskoa ay-liikkeeseen. Tästä esimerkkinä loistava torjuntavoitto lomautuksien suhteen. Jäsenet ja myös ei-liittoon kuuluvat noudatti ylityökieltoa täydellisesti. Se oli upeaa. Nöyrimmät kiitokset kaikille jotka uskoivat joukkovoimaan mahtiin. Vain yhdessä voimme vaikuttaa. Tämän ansiosta on loppuvuoden lomautukset peruttu. Pysykää valmiina. Kritiikki ja kyseenalaistaminen kuuluu jokaisen ihmisen velvollisuuksiin se on selvä se. Mutta jos vain todetaan, että kaikki on paskaa ja joku on petturi niin millä helvetillä tätä hommaa silloin kehitetään?

Kerro minulle Timo Bomb, että otatko osaa mihinkään muuhun toimintaan kuin Pasilan osaston vuosikokoukseen jossa on ilmaista ruokaa? Asetutko ehdolle mihinkään luottamustoimeen? Pyritkö aktivoimaan uusia Ay-toimitsijoita? Pyritkö oikeasti millään tavoin saamaan paikallisen edunvalvonnan ja liiton toimintaa paremmaksi? Vai kirjoitatko Pasilliin populismin avuin propagandaskeidää koska olet vain rahanahne tai siksi, että haluat murentaa jäsenrintamaa?

Niin tiedoksi kaikille..tästä saa rahapalkkion kun Pasilliin kirjoittaa.

Bomb hei jos haluat kasvotusten jutella niin ota yhteyttä mielelläni kuulen perusteltuja kantoja ja uusia ideoita toiminnan kehittämiseksi.

¡Libertad o muerte!

Markus Mutta
Luottamusmies
Logistiikkakeskus, Terminaali
Itella Oyj
Tikkurilantie 148
01530, Vantaa
+358 40 315 4350

Rikkuruudesta ja puleerauksesta

Toveri Bombin viime numerossa olleesta jutusta jäi hiukan epäselväksi, mitä tarkoittit työnantajan kanssa puleeraavasta ay-johtajasta. Jos tarkoittit sillä sitä että ay-johto sopii esim. huononnuksista kuulematta jäseniä ja järjestämättä jäseniä taisteluun, olen samaa mieltä. Työntekijöiden järjestäminen taisteluun on ammattijärjestön tärkein tehtävä, aina ja kaikkialla. Sen rinnalla kalpenee kaikki muu. Tämä asia valitettavasti on unohtunut varsin laajasti nykyajan ay-johtajilta jotka keskittyvät ylätasoinen kikkailuun ja joskus myös valitettavasti jäsenistön hämäämiseen.

On kuitenkin aina muistettava että liitto olemme me, sinä ja minä ja kaikki jäsenet. Silloin on toimittava kun valitsemamme toverit katsovat että on toiminnan aika. Ei tuntunut olevan ihan selvä asia Pasilassakaan viime ulosmarssin yhteydessä. On huomattava että on asioita joita hoidetaan täydessä yhteistoiminnassa työnantajan kanssa, ja se ei ole mitään puleeraamista jos tällä termillä on negatiivinen merkitys.

Lokessa oli tosiaankin ulosmarssi joka onnistui. Kaikki työhön jääneet eivät kuuluneet liittoon, mutta se ei vähennä heidän petturuuttaan. Päinvastoin he ovat kaksinkertaisia pettureita, ensin nauttivat järjestyneiden työntekijöiden mahdollistamat edut ja sitten pettivät heidät vielä toiseen kertaan nuoleskelemalla työnantajaa töihin jäämällä. Ulosmarssiin osallistui henkilöitä jotka työskentelivät määräaikaikaisilla sopimuksilla. Kysymys on rohkeudesta, solidaarisuudesta, tahdosta puolustaa itseään ja työtovereitaan. Jos joku ei uskalla uhmata työnantajaa mutta pettää työtoverinsa, tällaisen ihmisen on syytä miettiä arvojaan uudestaan. Haluaako olla raukka vai ihminen. Vaatimattomasti sanoisin että henkilöhistoriani pitäisi osoittaa että rohkeuttani ei kannattasi kovin paljon epäillä sinunkaan toveri Bomb.

Työnantaja tiesi Loken ulosmarssista liian aikaisin, se on totta. Syyllinen on liiton toimisto joka ilmoitteli tiedotusvälineille asiasta liian aikaisin ja se tietenkin sieltä valui työnantajan korviin. Se oli kauneusvirhe mutta se kärjisti tilannetta työpaikalla työnantajan ehdittyä reagoida asiaan. Merkillepantavaa on että ulosmarssi onnistui siitä huolimatta.

Lasse Nevalainen

Morjens.

Minäkin ajattelin kirjoittaa. Hyvä asia tällaiset työhuonekunnat ja muut. Kunpa tämä ei alkaisi lämpenemään taas sisäänpäin. On se vaara, että asiat jäävät vain aktiivien väliseksi. Ei juomioda meitä hiljaisia, ei keskustella tarpeeksi kaikkien kanssa ja toteutetaan vaan pienen piirin asioita.

Nämä jutut kiertää jo samaa kehää lehdessä. Loke teki sitä ja lokessa tapahtuu tätä. Sen huomaa että vanhat konkarit saavat vain kirjoittaa (kaikki saavat ja se olisi enemmän kuin toivottua. toim.huom.), ainakin näin sivusta katsottuna. Sama koskee Pasilaa. Ehdotankin, että juttuja olisi tasapuolisesti ja vaikka kilpailumielessä, olisi esim. pientä palkintoa, risteily, täysihoitola. Ei se raha autuaaksi tee.

Minäkin sain kiitoksen eli potkut 34:n vuoden palveluksen jälkeen. Olin Pasilan tehtaassa ensimmäisiä toimeenpanijoita, kun 15.10. 1978 lauantaiaamuna klo 7.00 alkoivat muuttokuormat vyöryä Suvilahden kadulta (Sörkasta) Pasilaan. Et siinä oli se kiitos.

Pasilan osaston toiminta on ollut aina vähän itsekeskeistä elikkä osaston toimihenkilöt olivat liikaa kaverikeskeisiä. Eivät kiertäneet kentällä ja jos kiersivät, niin piti juosta perässä.

Toivon, että te ymmärrätte, että olette duunareita varten.

Minulle kävi juuri niin, koska olin hiljainen, enkä aukonut suuta joka paikassa. Luottamusmiehen ei kutsunut paikalle kun kävi keskustelut esimiesten kanssa, enkä vielä tiedä, miksi sain lähteä. Kai esimieheni oli sitä mieltä., kun vain kerran viiden vuoden aikana kävin oli esimies-alain keskusteluin.

Kaksi vuotta olen ihmetellyt, mitä pahaa olen tehnyt niille kolmelle esimiehelle ja luottamusmiehelle?

Toivon vaan, että otatte huomioon hiljaiset.

On ikävää, kun nämä ytyneuvottelut ovat taas käynnissä. Minun ikäiselläni (56) on vaikea saada työtä.

Veikko Mäntynen

Muisto

Muistan kun tulin töihin Postilajittelukeskukseen jo hyvän aikaa sitten: siitä on jo kohta kolme vuosikymmentä.

Muutamaa vuotta aikaisemmin Ilmalan lajittelukeskus oli aloittanut toimintansa. Jossain vaiheessa postimiehentaivaltani minulla on muisto tarinasta, kuinka metsien miehet kävivät saunomassa Postikeskuksen saunassa: nuo metsien miehet, jotka ovat "Ei-Kukaan"-ihmisiä useimmille meistä.

Tuli mieleen sana "Ei-Kukaan" Pasillin 3/2009 pääkirjoituksesta, jossa tällä sanalla tarkoitettiin "osareita", määräaikaista työntekijöitämme. Aikanaan sitten metsien miehiltä (ja en tiedä olisiko joukossa ollut naisiakin), noilta "Ei-Kukaan"-ihmisiltä evättiin pääsy saunatiloihimme - porttien ilmestymisen ja vartioinnin kehittymisen jälkeen.

Osareiltakin on ruvettu kieltämään pääsy tiloihimme, työsopimuksia ei uusita, ja jos uusitaan niin vähäksi aikaa vain. Siis näiltä nykypäivän "Ei-Kukaan"-ihmisiltä. Muistan kuinka heitä, osareita, "Ei-Kukaan"-ihmisiä on pyydetty lisätöihin kautta vuosien suorastaan itku kurkussa, ja nyt heiltä evätään pääsy tiloihimme. Tässäkö kiitos?

Minulla itselläni on ainakin muisto monesta työteliästä ja mukavasta määräaikaisesta työntekijästä vuosien varrelta. Samoin minulla on muisto monesta mukavasta työtoveristani, ja myös monesta mukavasta esimiehestäkin.

Mutta tuo "porstuaporukka", sitä en tunne. Viime viikolla tätä kirjoittaessa taisi tulla parikin Postin Pointer-lehteä kotiin. Ja toisen niistä välissä taisi olla joku Postin "bändilehti". Alkoholia pelkävänä ihmisenä "bändi" on minulle tutuin, mutta ainoastaan sanana. Postin harjoittamasta "brändistä" ja "stailauksesta" sain maun, kun vierailin äskettäin läheisessä postikonttorissa: se oli "stailattu" sellaiseen tilanahtauteen, että siellä tuskin pystyisi kääpiösnautseriaan kääntymään, jos sinne koiran saisi viedä.

Ja mukavat rouvat konttorissa joutuvat myymään kaikkea oheimateriaaliapostityön ohessa, niin että tuntuu siltä että he saavat bonus-pisteitä tästä myyntityöstä, ja kuka saa pisteitä eniten, pitää työpaikkansa.

Lähipostikonttorista minulla on muisto viime vuodelta. Juttelin konttorin erään työntekijän kanssa asiointini lomassa. Mukava rouva, luukkutyön ammattilainen, ilmaisi huolensa konttorim-

me mahdollisesta lakkauttamisesta. Mutta onneksi niin ei käynyt, vaan saimme pitää nämä mukavat ammattilaiset, eikä palveluita viety asiamiespostiin.

Noista Pointer-lehdistä vielä, toinen oli Green-Pointer ja jomman kumman lehden välissä oli tuo "Brändi-lehdykkä". Tyhmä postimies kun olen, enhän minä niistä tullut hullua huraskaammaksi. Päätelin, että tuo "bändi" on viinaa, ja Green-sana viittaa luontoon. Joten heitin Pointer-lehdet ja lehdykän tuota pikaa paperinkeräykseen, ja ajattelin, että ehkä ne päätyvät jollain tavalla Ilmalan metsiköissä, Keskuspuistossa, ja muuallakin Suur-Helsingin alueella majoilevien kodittomien ihmisten, monissa tapauksissa "spurgujen" käyttöön.

Jussi mainitsi Pasillin pääkirjoituksessaan (Pasilli 3/2009), kuinka pääkaupunkiseudun postikeskukset tarvitsisivat päällikkötason johtamista eri toimialueille Postissa.

Ja Utopiassani näen, kuinka näihin tehtäviin Postissa otettaisiin kodittomia ihmisiä, spurguja, elämän päähän potkimia ja sen koulumia Ihmisiä, joilla on muutakin kokemusta ja taitoa elämästä ja elämisestä kuin bändien suunnittelu, rahanteko ja paskanjauhaminen.

Ja Utopiassani näen, kuinka nuo "Ei-Kukaan"-ihmiset, "stailaamisen" jälkeen johtaisivat Postia ja homma skulaisi. Ehkä näiden Ihmisten joukossa olisi myös niitä silloin kolmekymmentä vuotta sitten saunatiloistamme poiskäännettyjä ihmisiä. Unessani minulla olisi Muisto heistä, kuinka heitä ei näinä kertoina todellakaan käännytettäisi pois saunatiloistamme, näitä "Ei-Kukaan"-ihmisiä.

Nimimerkki "Tyyliirikko"

Tartuinpa minäkin kynään ja ajattelin purnata siivouksesta. Pasilassa kun on sellainen siivouksculttuuri, että siivotaan milloin viitsitään jamiten sattuu. Suurin ongelma on tällä hetkellä käsipyyhkeiden ja pesuaineiden saanti. Joka vessan ovelta lukee muistathan pestä kätesi, kuitenkin ei anneta mahdollisuutta siihen kun ei ole pesuaineita eikä käsipyyhepaperia. Kun olen lähettänyt siivouksenvalvojille ja ISS:lle sähköpostin on luvattu hoitaa asia.

Tätä on jo jatkunut noin kaksi kuukautta ja mitään ei tapahdu.

Tuumitaan palautteessa, ettei sitä voi hoitaa ihan hetkessä. Kuitenkin Pasilassa kirjeessä jota tämä koskee työskentelee noin 80% illassa ja yössä. Ehkä meitä ei arvosteta kun teemme iltaa ja yötä.

Muuten mistähän Itella maksaa ja valvoo kukaan siivousta kunnollamuulloinkin kuin aamulla.

Toivottelen kaikille samalla hyvät Joulut ja Uudet Vuodet

**Terv. Eero Lahtikoski kirje yövuoro
työsuojeluasiamies**

PSYKOLOGIN PALSTA

TIETOISKU PSYKOLOGIASTA

Lukija saattaa ihmetellä, mitä psykologi tarkoittaa. Se on psykologian harjoittaja. Sana peräytyy opin perustajan sukunimestä: Pykönen. Suomenkielestä ovat ääkköset ja öökköset katoamassa, kiitos internetin, siksi esimerkiksi meiliosoitteeni on: teuvo.pykonen@pp.inet.fi. Oppi syntyi vahingossa, sattumalta. Kun 1970-luvun alussa opiskelin soveltavaa psykologiaa kesäyliopistossa, niin minulle syntyi ongelma. Valmistunko psykologiksi vai psykopaatiksi? Kun en osannut tuoloin päättää, niin päätin valmistua psykologiksi. Tutkintoni ovat loppusuoraa vaille, sillä opilla ei vielä ole professuuria, joten opinto-ohjausta ei ole. Itse oppimäärätkin ovat epäselvät, kuten harjoittajakin joskus. Itseasiassa sitä opiskelee vain yksi teutori (pienellä teellä, jottei sotkettaisi muihin Teutoreihin, teutorin huom!), joka teutori on siis itsensä oppi-isä. Varsin hankala järjestely sivumennen sanottuna. Todennäköisesti oppi ei tule menestymään enää pitkälle, mutta mikään ei voi kuolla ellei ole syntynyt. Toisaalta oppi on julkinen, mutta sen harjoittaminen jäänee yksityiseksi itseopiskeluksi. Rohkeana ja paljastavana lehtenä Pasilli, nimensä mukaisesti (?) uskaltaa avata Psykologin palstan. Toimituksen kanssa on sovittu, ettei se ota kysymyksiä vastaan palstalle. Lehden omistajat kyllä voivat kyseenalaistaa palstan mielekkyyden ja varsinkin ruhtinaallisen palkkion, jonka kirjoittaja saa. Psykologian periaatteisiin kuuluva maksuttomuus kyllä saattaa omistajat epäsuosioon, jolleivät suostu maksamaan edes osia palstan pidon kuluista. Psykologian talousoppi on vielä hakusessa, kuten monet muutkin psykologian esille nostamat vaikeat kysymykset. Palautetta palstan aiheista otetaan vastaan, muttei luvata etukäteen mitään. Mutta lupaukset pidetään - aina. Se on psykologian outo piirre, jonka tutkimukseen toivoisi rahoittajan löytyvän. Ja vääriä vakaumuksia välttääkseen psykologi laati tämän palstan esittelyn itse, ettei toimitus sotke koko juttua pianovirheillään;) Toimituksen puolesta toivon antoisia lukuhetkiä erityisesti muiden kirjoitusten osalta, siksi psykologilla pitää olla oma palsta, että sen voi helposti jättää lukematta heti otsikon luettuaan. Lukemisen voisi muutenkin jo ulkoistaa. Tähän psykologi voi ehkä mahdollisesti palata uudelleen palstalla - aivan taitollisista syistä palstan esittely pitkittyi. Valitan, mutten pyydä anteeksi syntejäni, sillä niitä anteeksiantoja saadakseen pitäisi ensin tehdä syntejä. Ja uskonnottomana en voi syntiä tehdä:)

Loikkareista

Kaikki autoa ajavat tietävät mikä "loikkari" on. Minä en aja, vaikka kulkupeli on, koska ajokorttia ei ole. "Loikkari" on kai joku vaihde, jolla saadaan autoon vauhtia. Mutta haluan tarinoida sellaisesta, josta tiedän. Loikkari minulle merkitsee takinkääntäjää, täsmälleen tässä merkityksessä. Kerron loikkareista - nyt ulkopuolisena kokijana ja muistin varassa - yrittämättä halveksua, pilkata, leimata, vahingoittaa, syrjiä, eristää, vähätellä - tai muuten pahantahtoisesti provosoida. Tapauksia tilan puutteen takia otan esiin vain kolme, jotka ovat epätyypillisen tyypillisiä tyypejä. Loikkarityyppejä.

Olen itsekkin syyllistynyt moniin hokemiin kuten "muutos on mahdollista". Virheen olen tehnyt, että olen yhdistänyt muutoksen edistykseen automaattisesti. Kaikki muutos ei suinkaan ole edistystä. Loikkarille muutos, loikka voi olla hänen itsensä kannalta edistystä tai etuja, mutta edustamalleen joukolle (joka myös ihan aikuisten oikeasti muodostuu ajattelevista yksilöistä!) loikkari nimeytyy petturiksi. Omiensa luopioksi. Suomalaisittain nuo sanat ovat paha leima. Suomalaisilla on ollut tapana kaataa saappaat jalassa, ei loikkareiden pitäisi kaveriaan jättää. Valitettavasti naistenkin saapasmuoti vaihtelee tasa-arvon hissukseen edetessä.

Tapauksiin.

Ensimmäinen: pinkki toverini.

Hän opetti minua tarinoimaan yli viisikymppisenä, ettei totuus paljastuisi. En siis paljasta mitään. Sivumennen sanoen minua todella raskautti se salassapidon, vaitiolovelvollisuuksien ja läpinäkymättömyyden määrä, jota 30-vuotisessa "sodassani" minäni läpi kulki. Mutta niissä hommissa kaikki perustui luottamukseen ja sopimiseen. Piti olettaa, että niin herrasmies- kuin rouvasnaissopimukset pitävät. Petyin joskus ja koin itseni oudoksi linnuksi, kun pidin sopimukseni - jotka muuten pidän lähestyvään tuhkaukseeni asti. Niin uskoin tämän pinkki-toverinikin tekevän. Hän teki mäkiä tai jyrkiä tai miksi niitä nyt kutsuttiinkaan. Päätettiin siis loikata vihreämmälle ruoholle aidan yli. En ole häntä kohdannut pimeällä kujalla sen koomin, mieluummin tapaisin kaljalasin äärellä, kuten niin monesti maailmaa paransimme. Hän lienee eläkkeellä jossakin lossivahtina. Häntä ei pidetty petturina tietyissä piireissä vaikka loikkasi. Joillekin loikat käyvät luonnollisesti ja hyväksyttävästi. Siis häneltä en ainakaan saanut oppia, että "tehkää niin kuin sanon, mutta älkää tehkö niinkuin minä tein itselleni".

Toinen: punikki toverini.

Hänellä oli nuoruudessa erivärinen paita. Hän oli persaukinen kuten minä, mutta kesti hyvin viinaa. Hänet houkuttiin loikkaamaan ensin pinkiksi, sitten aidan yli. Hänelle luvattiin paljon, mutta sai vähän. Hän joutui loikkimaan lisää. Häneltä opin, ettei lapsenteolla parisuhdetta ratkaista. Mutta ns. muutosa-genttina hän toimi hyvin, mutta riutui pyöreässä pöydässään. Häntä en halua nähdä, sillä minulla ei ole varaa tarjota. Vaikkakin raha-asioissa hän oli luotettava, koska maksoi kaikki velkansa aina ajallaan. Toisaalta opin myös, että murheet oppivat uimaan nopeasti olutlasissa. Ne eivät loiki pois eivätkä huku - siis murheet.

Kolmas: vihreä toverittareni

Yhdenvertaisuuden vuoksi kolmesta tapauksesta ainakin yhden on oltava nainen, koska naisia on enemmistö ainakin maapallolla. Häntä autoin tietien ja taustaltakin. Jotkut tarvitsevat taustatukea jaksakseen. Hänestä ei tullut vihanaista, joiden hankkimista en miehille suosittelen. Hänestä tuli suorastaan enkeli, jota piti oikein ulkosisämaahan lähteä jututtamaan ja hän selvisi tietääkseni miesten puristuksista. Miksi hän loikkasi? Miksi kutsun häntä loikkariksi? No siksi, että hän loikkeli koko ajan eestaaspäin. Muutos on siis mahdollinen ja mihin suuntaan tahansa. Enkä usko hänen pettäneen taustajoukkojaan. Kaikki loikkarit eivät välttämättä olekaan pettureita, vaikka heistä sellaisia huhuja tai juoruja leviteltäisiin.

Nämä kolme tapausta kertovat, että loikkaruus saattaa kannattaa tai sitten ei.

Lopuksi: sammakon loikat

Eri näkökulma ns. sammakkoperspektiivi on tarpeen. Kiinalainen keittokirja kertoo, että sammakko on laitettava pataan, jossa on kylmää vettä. Ja sitten hiljalleen lämmitetään vesi kiehuvaaksi. Toisessa soppakirjassa sanotaan, ettei sammakkoa pidä laittaa kuumaan veteen, jos siitä haluaa makea liha myös syödä ja heitellä luut pois. Varsinaisilta sammakon syöjiltä taas kuulin, että jos sammakon viskaa kuumaan kiehuvaan kattilaan, niin sehän loikkaa pois ja sitä on vaikea enää saada paitsi kiinni, niin edes takaisin kattilaan kylmäänkään veteen. Oikeaoppinen sammakkokeitto on vaikea valmistaa. Minä olen kuitenkin sammakoiden puolella ja jätän sellaiset keitot syömättä - ja jos osaisin sammakoiden kielimerkit, niin varoittaisin niitä menemästä lähellekään kattiloita. Mutta sammakkokeitto-ohjeista opin sen, että sammakko taitaa olla ihmistä viisaampi, kun se oppii kerrasta.

Loikkareista ja loikkijasammakoista ja muutenkin loikkimisesta vielä lopuksi, että jos yrittää päästä kuilun yli niin suosittelen pituushyppyä enkä kolmiloikkaa, vaikka kolmiloikkaajat yleensä pääsevät urheilukilpailuissa pidemmälle.

Kaikkiin kunnan palstoihin kuuluu nykyaikana ainakin avainsanalistat, joten avattakoon lukemisen helpottamiseksi ja googlaajille sekini portti.

Keywords in Finnish: loikkari, toveri, sammakko, psykologia

Yhteystiedot: teuvo.pykonen@pp.inet.fi

Briteissä tuulee

Briteissä postityöläisiä edustava CWU lähti 2007 työnantajan kelkkaan luullen pääsevänsä sopimaan, kun kerta sopimus oli tehty. Sopimuksessa sanottiin, että työläisten edustajat pääsevät vaikuttamaan postin "modernisaatioissa". Sopimuksessa sanottiin, että yhteistyö on tarpeen, koska sillä "varmistetaan, että maksetut tunnit hyödynnetään". No kuinka kävi. Työnantaja ottaa "löysiä" pois, mutta ei kuuntele työntekijöitä, ei heidän edustajiaan eikä omistajaakaan. Toimivalla johdolla on valta ja voima. "Sopimukseen" oli kirjattu myös "kasvava joustavuus". Työnantajan pitäisi joustaa, mutta se ei joustaa. Työntekijäin edustajat ovat kuitanneet joustot, jotta pääsisivät pöytiin neuvottelemaan joustoista. Työntekijät ovat joutuneet joustamaan koko ajan: työntekijämäärää on vähennetty, työn määrä ei ole vähentynyt samaa tahtia. Ongelma on siis valmis. Työntekijäin edustajat ovat joutuneet pyytämään hätiin postityöläiset, jotta katsottaisiin, kuka tuloksen tekee. Lakkojahan siitä seuraa. Nyt tällä kertaa järjestäytyneitä - toki spontaanejakin on ollut.

Pätkä lyhytkestoisia iskuja on aiheuttanut työnantajan mukaan 35 miljoonan kirjeen suman, ay-puoli arvioi sen 60 miljoonaksi. Lakkoilijoita oli yhdessä pätkässä 44 000 ja pikku iskuissa 400 kolmella paikkakunnalla. Varsin kaukana ovat näkemykset. CWU on lähdössä oikeuteen, sillä työnantaja on palkannut 30 000 "ekstratyövoimaa" lakon murtoon. Siis suomeksi rikkureita, lakon murtajia, järjestäymättömiä pihkalan kaartilaisia Suomen historiaa mukaillen. Kirjailija Mark Twain on luonnehtinut tuota ruskeapaitaista sakkia omalla kristillisellä tavallaan (ks. ed. Pasilli netistä).

Puolueet ovat myös huolissaan tilanteesta, varsinkin kun työväen puolueen valta (Labour) ja pahimmat uudistukset työläisten kannalta on tehty omien taholta pyrkien vaikuttamaan. Itse TUC eli kaikkien brittityöläisten keskusjärjestö "auttoi" viimeksi poliittisen ratkaisun 2007. Tuolloin kannuksensa näytti pääsihteeri Brendan Barber ja iloinen sopu syntyi ja lakkoilu loppui tyystin joksikin aikaa. Toimiva johto oli saanut tulkinta-oikeuden yksin eikä piitannut muusta kuin mahdollisista hyvistä asemista mahdollisen yksityistämisen jälkeen.

Tänä vuonna piti uhata koko maan työnseisauksella, ennen kuin 6.11.09 sopu syntyi.

Paperissa on kaksi kuittausta, Royal Mailin pomon ja CWU:n varapääsihteeri Dave Wardin. Toivottavasti tuo kuittaus pitää. Puolueeton konsultti yrittää sovittelua ennen joululiikennettä lisää sopua.

(5.11.09 bbb.co.uk, Jan Åhman Facktuellt 5/09, sopu-paperi nähtävissä: www.cwu.org)

Kuubassa testataan

Kuubaa on saarrettu 50 vuotta - yksi ihmisikä. Obaman hallinto haluaisi postin kulkevan Kuubaan ja Kuubasta Amerikan Yhdysvaltoihin. "Postin kulku on suhteiden barometri", sanoo think tank avustaja Dan Erikson Inter-American Dialoguestä. Hän jatkaa: "Jos kaksi osapuolta ei osaa välittää postia, niin ei kannata lyödä vetoa muiden suhteiden paranemisesta".

Nykyään postit kuljettavat yksityiset jättikuriirit FedEx ja UPS. Valtion posti USPS ei saa toimittaa postia monesta poliittisesta eri syystä USAn ja Kuuban välillä. (Reuters, 16.9.2009)

Herkässä Ranskassa

Ranskassa taistellaan etukäteen EU-direktiivien varjolla La Posten hitaasta yksityistämisestä. Kaikki kansa ei pidä vauhdista, eikä luota yksityistämisen onneen, kun isot kakun palat menevät sivu suun muutamille. Ranskan työministeri Xavier Darcosilla on selittelemistä lisääntyvän työttömyyden kanssa. Postikin irtisanoo ja uusi peruste on voimaan astuva postidirektiivi. Nyt uhkaa aiotaan torjua tekemällä La Postesta ns. "julkinen yhtiö" kuten Suomessa on OYJ -loppuliitteellisiä yhtiöitä. Jos poliittinen yhteinen tahto löytyy niin siitä on yleensä seurannut jopa pörssiinmeno ja yleensä myös toimiva johto on tienannut kohtuuyhin heidän kannaltaan. Ranskalaiset epäilevät koiraa haudatun lakiesityksessä. Ay-väki uhkaa jopa rajoittamattomalla lakkolla, joka ranskalaisittain merkitsee ongelmia. Ay-väki näytti voimansa 140 työpaikan takia postitoimistoissa sulkemalla Pariisin 185 toimistoa. (Reuters, 21.9.09)

Rosvot kiinni Venäjällä

Terrorismijahti kiihtyy Venäjällä. Moskovan korkein oikeus päätti kumota valituksen, jossa vaadittiin rikollisten kirjeiden avaamisoikeutta yksin oikeustoimin. Nyt turvallisuuspalvelu FSB saa välittömästi avata epäilyttävät kirjeet ilman pitkää oikeusprosessia. Tämän uskotaan nopeuttavan väärintekijöiden kärehtämistä ja estää heidän livahtamisensa karkuun. Iskujen ennaltaehkäisyyn ja rikollisten tarkkailuun voi välittömällä avaamisoikeudella olla merkitystä (CEP-news, 16.9.2009, www.fsb.ru).

Outoutta Ukrainassa

Ukrainan pääministeri Lydia Timoshenko yllätti kolmannen yleisvaltakunnallisen postityöntekijäin liiton foorumissa. Hän toteasi, ettei postin kantajien työpäivää tule osa-aikaistaa enempää ja että valtion tulee taata Ukrainan postin suunnitelmat 15-20

vuoden tähtämellä postilaitoksen kehittämiseksi korkean teknologian yritykseksi. Lisäksi hallitus on päättänyt korottaa kantajien palkkoja viidelläkymmenellä prosentilla jälkeenjääneisyyden korjaamiseksi 1.10.09 lukien. Ukrainan presidentin vaalit ovat 17.1.2010 ja skeptikot epäilevät istuvan presidentin kilpailijan vain kalastelevan ääniä. (**Kijov Post, 10.10.09, kirj.**)

Puolaan valtion yhtiö

Puolan posti on Puolan posti Oy syyskuun alusta. Yhtiö varautuu 2013 avautuvaan postikilpailuun. Puola oli niiden maiden joukossa, joille oikeutettiin lykkäys EU:n postidirektiivistä. Uusi toimitusjohtaja on Andrzej Polakowski. Yhtiö oli ennen valton virastotasoinen laitos (**hellmail.co.uk, 1.9.2009**).

Teuvo Pykönen

Vanhassa vara parempi

Lokakuussa muuttui osalla meistä ison ja pienen lähtevän manun postinlajittelijoista työaika. Ja samalla myös yöaika. Iloinen asia on se, että työtä riittää nyt koko aika.

Kun työhön tullaan myöhennettyyn täsmäaikaan ja lähdetään vuorokauden vaihtuessa, voi vain onnitella työajansuunnittelijaryhmää, joka takaa meille tunteen. Nimittäin tunteen Tarpeellisuudesta ja Kyvystä ja Iskuvoimasta. Me ollaan hyviä ja me ollaan vanhoja, siis suurin osa meistä. Ei tullut mieleenkään ihmetellä.

Mielihyvää tuottaa sekin, kun päästään puolen tunnin ruokatauolle kirjeen lennettyä tunnin ja kymmenen minuuttia. Jos on töihin tullessaan hyvin syönyt, voi hetimitä tarkistaa vieläkö vatsa vetää.

No työtehtävät eivät onneksi muuttuneet; kirje löytää hyllyyn samoin kuin aina on löytänyt. Ahkeroituumme lähtevän postin kimpussa alasoton loppuun saakka, siirrymme sulavasti työskentelemään saapuvan lajitteluun. On yö, koska olemme yövuorolaisten seassa.

Esimiesten osaavalla avustuksella meille julkisia kulkuneuvoja käyttäville etsittiin henkilökohtaiset aikataulut kotimatkaa varten. Nyt on pakko syyttää junien ja bussien kulkuaikojen sopimattomuutta. Kun me saamme lähteä töistä viittä vaille, menee ensimmäinen ja viimeinen juna Ilmalasta puoli yksi. Kyllä siihen ehtii. Mutta voi, kuinka meitä on puhuttanut siirtyminen seuraavaan kuljettiin. On ihailtavaa, kuinka työoverit toisiaan kirittäen juoksevat rautatieasemalta viidessä minuutissa Kampin bussiterminaliin. Kyllä harmitti, kun vaihtojuna oli vain kahdeksantoista minuuttia myöhässä Pasilassa, sillä kahdenkymmenen minuutin myöhästymisestä olisi jo ehkä saanut VR:n taksinkäyttöoikeuden. Ja ne, jotka odottavat ennen kello yhtä lähtevää bussia rautatientorilla, oppivat uutta yhteisöllisyyttä kohtaamalla kanssaihmiä, jotka haluavat kohdata ihmisen.

Sokerina pohjalla pääsimme jo kolmantena yönä yöjalkaan: kun juna Ilmalassa on tarpeeksi myöhässä, kävelevät ne, jotka vielä jaksavat Pasilaan; päästäkseen kotiin edes johonkin aikaan.

Kiitämme Itellaa elämysmatkailusta ja työstä.

Tämä on sen suuren muutoksen alkua. Me ei valiteta, koska me ollaan vanhoja ja me on nähty kaikenlaista.

Ja meillä on **muutosturva** ja takana **turvaverkkokoulutus**. Ja me kuulutaan **Liittoon**.

nimim. Vanhassa vara parempi

Työnkierto - iloinen asia

Manuaalilajittelija Aimo Humppari (henkilönumero 346235) lajitteli viimeisen kourallisen postia ja jäi sitten odottelemaan jakkaraalleen lisää työtehtäviä. Koska työtehtäviä ei ilmaantunut, Humppari tuijotti hetken poikansa kuvaa jonka hän kiinnitti joka työvuoron alussa Kerava kolmenkymmenen lokeron yläpuolelle ja kaivoi sitten susipostin seasta uusimman Kansa taisteli -lehden. Kello oli puoli yksitoista.

Aimo oli ammattimies. Samana vuonna kun poika oli syntynyt, aloitti Aimo uransa käsinlajittelussa, ei ollut sen koomin jakkaraaltaan liikahtanut. "Ammattimies on palkkansa ansainnut", oli hänen mottonsa elämässä ja esimies-alais-keskusteluissa. Ylipäätään Aimo oli sitä mieltä, että elämässä, ja työelämässä varsinkin, tuli keskittyä olennaiseen eikä hötkyilyä sinne tänne, kukosta kottaraiseen kuin päätön kana, tai kuten Elvi, hänen entinen vaimonsa. Kun yhden asian osaa tarpeeksi hyvin, oli joku viisas sanonut, voi muut asiat teettää toisilla. Niin se meni, elämässä. Ole rautainen ammattilainen yhdessä asiassa ja unohda kaikki muu. Tällä tiellä kuljivat kaikki kuuluisat presidentit, urheilijat, sotapäälliköt, astronautit ja Humppari.

Siksipä Aimo Humpparin elämän arvopohja ja psykologiset rakenteet tähtivät pahanpäiväisesti, kun esimies Pälikkälä saapui hänen työpisteeseensä ja antoi toimeksiannon. Iltapäivästä alkaen ja seuraavan kahden viikon ajaksi Aimo Humppari (.henkilönumero 346235) siirretään erityislisäehtilajitteluun paikkaamaan vajavaista henkilöstöresurssia.

Aimo Humpparin hetkellinen heikotus muuttui tilaksi jota jotkut kuvailevat muutosvastarinnaksi ja toiset, kuten Humppari, terveeksi järjeksi.

- Eihän se nyt käy.

- Miten niin ei käy?

- Eihän siinä nyt ole mitään järkeä. Kahdessa viikossa ei opi millään. Ei millään. Tämähän on täysin vastoin "Osaava- ja motivoitunut henkilöstö"- strategian peruseräotteita ja YK:n ihmisoikeudellisia julistuksia.

- No sen homman nyt oppii kuka vaan.

- Ja kuka nämä Keravat sitten heittää. Eihän tähän nyt ketä vaan voi laittaa. Tulee virheitä. Keravalla ajattelevat, että Humppari on menynyt ihan sekaisin tai silmissä harittaa. Mullehan ne syyt tulee, minähän se syytetyn penkillä sitten istun.

- Eiköhän me siihen joku keksit. Ahmed tai Vasili...

- Mä haluan luottarin paikalle.

- Se on jo sovittu. Aimo Humppari on rautainen ammattilainen, 34-vuoden työkokemus, Aimo Humppari pärjää kyllä muissakin työpisteissä.

- Tässä kyllä kiusataan ihmistä.

- Sitä kutsutaan työnkierroksi.

- Voi helvetti.....

Se joka on nähnyt pingviinin tallustelevan Saharan autiomaassa, voisi paremmin kuvailla Aimo Humpparin kulkua kirjeosastolta Raskaan hallin koillisnurkaan. Askeleet, jotka olivat Humpparin ensimmäisiä 34-vuotisen työreviirin ulkopuolella, olivat vain hie-man lennokkaampia kuin miehellä, joka astuu mestauslavalle. Siis, eipä aikaakaan kun Humppari oli eksesissä. Rullakoita, lavoja, kuljettimia, räminää, kolinaa, kolossaalinen kaaos. Tältäkö mahtoi tuntua inuiitilta Tokiossa, kävi Humpparilla mielessä.

Aikansa navigoituuan Humppari päätti kysyä neuvoa trukkikuskilta, joka oli juuri aikeissa ajaa hänen päälleen. Trukki pysähtyi viiden sentin päähän Humpparin varpaista.

- Anteeksi. Missäköhän täällä on tämä Erityislisäarvolehtipalvelu?

Trukkikuski huokaisi syvään. Sitten se sammutti koneen ja alkoi vaivalloisesti kammata itseään istuimelta. Trukkikuski oli valtava. Ainakin kahden metrin pituinen ja kolmesataakiloinen jöhkäle. Se nosteli housujaan ja pyyhki hikeä otsaltaan. Sen parrasta roikkui Humpparin tulkinnan mukaan jotain, joka muistutti grillimakkaransii-vua. Trukkikuski astui Humpparin eteen, kumartui Humpparin kasvojen tasolle ja huusi niin että Humpparin ja-kaus meni sekaisin.

- Mitä v---ua sä jolppi iniset. Painu v---uun mun edestä!

Humppari jäähmettyi kauhusta. Trukkikuski löntysti koneelleen, kömpi vaivalloisesti valtaistuimelleen ja puhisi: "V--u pitäs ve-tää turpaan saatana v---u tommosta v--un homoa." Sitten se lähti päättään puistellen kaahaamaan eteenpäin. Kyydissä ollut rullakko kei-kahti kolisten maahan ensimmäisessä mutkassa.

ERITYISLISÄARVOLEHTIPALVELU. PÄÄSY ASIATTOMILTA KIELLETTY.

Ovi oli lukossa. Humppari kolkutti ovea. Ei mitään. Hän kolkutti uudestaan. Ei mitään. Sitten hän potkaisi sitä varovasti pari kertaa. Ovi aukesi.

- Moi mä oon..

- Ei tarvi hajoittaa tota ovea. Siinä on se summeri.

- Humppari.

- Sä oot myöhässä.

- Mä eksyin.

- En tiedä miten teillä siellä kirjeosastolla, mutta meillä täällä Elpparissa ollaan totuttu siihen että ihmiseen voi luottaa. No antaa nyt ol-la, tämän kerran. Oot sitten vartin pidempään. Mä oon esimies Hissukka ja mulle ei sitten vastaisuudessa auota päätä. Peremmälle.

Humppari käveli esimiehen perässä tyhjän osaston läpi kohti taukotilaa, jossa joukko työntekijöitä sorisi, hirnui, mussutti, hörppi ja maiskutti kukin parhaan kykynsä mukaan.

- Meillä on sopivasti viikkopalaveri. Myöhässä ollaan. Tiedä miten tässä nyt selvittäään. Tuotannollisesti viikon pahin päivä ja odotellaan.

Hiljaisuus laskeutui taukotilaan ja kaikki tuijottivat Humpparia jotenkin sydämellisen epäluuloisesti.

- No niin päästään aloittamaan. Eli terve vaan kaikille. Kuten me tiedetään, osastomme on liitetty viime viikosta lähtien Kirjeosastoon. Näin on herrat päättänyt ja kiitos sen viisaan päätöksen, jouduttiin perjantaina irtisanomaan Heikki Jääskelä, Heka. Heikki, joka meille kaikille oli niin rakas ja mitä erinomaisin työmies. Heikki teki osastollamme pitkän ja ansiokkaan työuran ja oli aina tarvittaessa kaikkien tukena. Heikki oli henkilöstöaktiivi, joka hoiti esimerkiksi osastomme kahvikassaa ja joka oli mukana järjestämässä osastollamme ikimuistoisia vapaa-ajan tilaisuuksia. Lukuisat ovat ne lennokkaat lausahdukset ja vitsit, joilla Heikki ilahdutti työyhteisöämme. Me kaikki varmasti muistamme Heikin ihmisenä jolla oli suuri sydän... snif...anteeksi.... Pitäkäämme nyt minuutin hiljaisuus Heikille.

Seuraava minuutti merkittiin Aimo Humpparin päiväkirjaan otsikolla "iäisyyden hikikarpalot".

- Kiitos. Tämä mies tässä on Aimo Humppari. En tiedä mitä säästöjä ne Kirjeosaston herrat kuvittelevat suuressa viisaudessaan saavuttavansa, mutta joka tapauksessa Humppari on tullut meille täyttämään sitä valtaisa aukkoo jonka Heikin irtisanominen aiheutti. Koska me kaikki muut jo tunnemmekin hyvin toisemme vuosien takaa, voisit nyt Aimo Humppari esitellä itsesi. Aikaa semmoiset kymmenen minuuttia.

- Ööö. No mä oon Aimo Humppari...

- (takarivistä) Puhu vi--u kovempaa, ei kuulu mitään.

- Vizeiztä opkrööhghghg.

- Anteeksi?

- Vizeiztä oppiih.

Työnopestaja Kukkosella oli erittäin pahalaatuinen ärrävika. Samoin epätoivoisen vallankumouksellinen tupakkalakko aiheutti sen, että Kukkokosen suussa oli aina parin pötköllisen purukumimöntti, mikä taasen ei tehnyt hyvää tuberkuloosille, jonka aikaansaamat ysköskohtaukset saivat Kukkokosen aika ajoin kiemurtelemaan lattialla.

Sen mitä Humppari oli tähän mennessä saanut opastuksesta selvää, liittyi todennäköisesti siihen että osastolla lähetykset lajiteltiin aina kyseisen päivän prosessin mukaan. Päivän prosessi merkittiin lajitteluhyllyihin punaisten, sinisten, keltaisten, mustien, pinkkien ja pilkullisten täppien avulla. Mitä täpit tarkoittivat, oli jäänyt Humpparille vielä hieman mysteerioksi. Lisäksi hyllyyn oli merkitty tussilla erinäisiä rukseja, nuolia, kirjainlyhennyksiä ja huutomerkkejä. Kaikki merkintöihin liittyvä tieto oli dokumentoitu vain ja ainoastaan kolmesataasivuisen opukseen, jonka Heikki

"Heka" Jääskelä oli vienyt mukanaan poistuessaan rakennuksesta.

Kukkonen istui Humpparin takana korkealla jakkaralla. Aina kun Humppari sai yhden lähetyksen arvottua johonkin lokeroon, Kukkonen pyöritti päätään, huokaisi ja siirsi sen sitten viereiseen. Käänte parempaan tapahtui noin tunnin kuluttua. Ensin Humppari sai lajiteltua kolme lähetystä ilman korjauksia, sitten kymmenen, sitten sata. Humppari tunsu vaivihkaa ylipistyvänsä. Vanhakin ammattimies oppii näköjään uusia temppeuja! Ehkä tästä alkaisikin uusi käänte Humpparin elämässä. Ehkä tämä ei ollutkaan niin kauheaa. Innoissaan ja täynnä lähimmäisenrakkautta Humppari kääntyi työnopestajan puoleen ...joka oli kadonnut!

- Ruokatunti alkaa meillä puoli kaksi ja kestää puoli tuntia. Eli vartti vielä ja sitten sorvin ääreen.

Osaston vakituiset työntekijät istuivat ison pöydän ääressä. Pöydällä oli valkoinen pellavaliina ja sen päällä aseteltuna pala hirvenpaistia, italiansalaattia täytetty posliinikulho, viinilasit, karahvi ja kermaleivoksia.

- Tämä on Humppari meillä osaston vakituksilla työntekijöillä vähän sellainen perinne. Työskennellään yhdessä, syödään yhdessä. Ymmärrät varmaan. Yhteisöllisyyttä.

Humpparin vatsa kurisi. Onneksi oli tullut otettua edes eväät mukaan, lauantaimakkaravoileipä ja puolen litran maitotölkki. Osastolta oli niin pitkä matka kahvioon että Humppari ei sinne selviäisi ikinä edes puolessa tunnissa, eksymättä. Humppari käveli huoneen nurkkaan jääkaapille, joka oli tyhjä. Mitä helvettiä!

- Oliko ne sun leivät?

- No oli.

- Meillä tyhjennetään toi kaappi aina näin maanantaisin. Ettei jää mitään homehtumaan. No voi hitto. Anteeks nyt vaan kauheasti. Ne on tuolla ulkona biojäteastiassa, jos haluat käydä etsimässä.

Humppari istui jakkaralla osaston peränurkassa, unelmoi paluusta tuttuun ja turvalliseen työyksikköön ja pureskeli kynsiään. Neito, joka ei täysin vastannut hänen pinnallista mielikuvaansa haluttavasta, tutustumisen arvoisesta naisesta seisahtui hänen eteensä kuin huutomerkki.

- Moi. Mä oon Irmeli.

- Ööö, no moi. Mä oon Aimo.

- Must on niinkö tosi mälsää että sun ruuat vietiin. Sulla on varmaan kauhea nälkä?

- No joo, pikkasen.

- Tässä on sulle yks peruna.

- Kiitos.

Irmeli kaivoi taskustaan valokuva-albumin joka näytti raamatulta ja joka oli tarkoitettu mielenkiintoisia ihmisiä varten, joihin sillä oletettavasti oli hyvä raamatullinen vaikutus. Se sisälsi 1397 kuvaa Irmelin cocker-spanielista .

-Onks sulla niinku koira?

- Ei ole tullut hankittua. Serkulla on....

- Tää on Alfonso Heuronymos Hesekeel II Karvanoppa, 8 vuotta. Tässä kuvassa Alffi on juuri syntynyt. Alussa sillä oli hirveitä vatsavaivoja. Sen kakkaa sai siivota pitkin asuntoa. Kerran se kakkas...

(tätä seurannut selostus Alfonso Heuronymos Hesekeel II Karvanopan elämän myötä- ja vastoinkäymisistä ei mahdu näin vaatimattomaan palstatilaan, vaan olisi vaatinut oman kartanon ja useita hehtaareita. Joka tapauksessa meidän on hyvä tietää, että Humpparin suhde koiriin oli varsin etäinen, jopa neuroottinen. Yleisesti voidaan luonnehtia, että Humpparin mielestä koirat olivat vaarallisia, verenhimoisia, susiin, jääkarhuihin ja miekkavalaisiin verrattavia verenhimoisia petoja, joiden luonnollinen elinympäristö olisi jossain luodinkesävässä, ilmatiiviissä reservaatissa)

.....sillä oli hirvittävä punkki korvassa. Alffi on niin ihana ja samalla kamala. Kerran....

- Anteeksi. Jatketaanko toisen kerran. Kato mun tattis mennä ...tota vessaan.

- Voi mua. Aina mä vaan pölpötän enkä yhtään ajattele. Mutta oli kiva jutella. Jatketaan joskus toiste. Mitä miltä sä oot työnopastaja Kukkosesta?

- Olisitte te ehkä paremmankin voinu löytää. ..heh... öh.. Ei millään niinko pahalla.

Humppari istahti pytylle. Humpparin sisäinen kuljetinjärjestelmä puski ylläolevaa lähetystä Heteenpäin näitisten ja rutisten. Suorite ujosteli aikansa terminaali-alueella ja loiskahti sitten kuin sumopainija teekuppiin, ja vesi kasteli Humpparin persaukset. Vessapaperi oli loppu mutta onneksi joku oli unohtanut osaston lehden lavuaarin päälle. Humppari valitsi pääkirjoituksen.

Yksi maailman suuria mysteerieita on se, *miten on mahdollista, että valtava matkustajalaiva voi pysyä vedenpinnalla? Miten ohut vedenkalvo voi kestää tuhansien tonnien painon?* Näitä asioita Humpparin mieleen juolahti kun hän veti vessan kuudennen kerran. Fysiikan lait eivät olleet tälläkään kertaa Humpparin puolella. Se mikä kelluu tai kävelee vetten päällä, se niin myös tekee. Humppari työnsi inhosta väristen kätensä pyttyyn ja yritti ojentaa suoritteensa parempaan lähtöasentoon, mutta sekään ei auttanut. (Kuten tietävät kaikki jotka ovat yrittäneet työntää kanoottia mehupilliin.) Ilmaston lämpenemisestä johtuva vedenpinnan kohoaminen aloitti tällä kertaa vääjäämättömän työnsä Humpparin silmien alla ja lopulta Humpparin suorite rantautui vessan lattialle kuin jokin hyvin ruskettunut kaskelotti. Herra jumala!

Hetken Humppari suunnitteli salakuljettavansa suoritteen taskussa takapihalle, mutta koska hänellä oli päällään taskumahdollisuuksien osalta vain kireät farkut ja koska paikalla ei ollut kovinkaan montaa bändäriksi luokiteltavaa tyyppiä, hän luopui ajatuksesta. Oli parempi poistua rikospaikalta ja pirun nopeasti! Humppari avasi oven ja iso, lämmin käsi läsähti hänen poskeensa.

- Saatanan jätkä!

Humpparin edessä seisoivat punakasvoinen, kiiluvasilmäinen ja kurttuotsainen mies, joka todennäköisesti kuului Humpparin uusiin työkavereihin.

- Jumalauta, jätkä tulee jostain kirjeosastolta kuin joku maailmanomistaja. Vie toisten työpaikat ja naiset!

- Naiset?

- Pidä sä rasvanen gigolo näppis irti Irmelistä! Tekis mieli niin lävyyttää. Mä oon saatana raatanut viisi vuotta kuin hullu. Kihlat on ostettu, asuntoa säästely, perkele ja sitten tulee tollanen kirjeen kiimamuna kourimaan, vokottelemaan. Irmeli sano että tissit sulla on vaan mielessä. Jos olis ase niin ampusin.

-Enhän mä..

- Ruokatunnilla mennään sitten naistenvessaan nylkyttämään..hyi helvetti! Peset sä sitä edes ikinä!

- Mutta...

- Tekis niin mieli moottorisahalla...tommonen kirjeosaston likanen pervo! Naamalle tietty päästelet...

- Hei nyt kuule...

- Ja haukkuu vielä työnopastaja Kukkosta. Sillä on leukemia, rabies, lepra, ja tyrä. Kaks vuotta elinaikaa. Kehtaatkin perkele! Kaksi lasta, toinen hengityskoneessa....

- Anteeksi.

- Missä Irmeli. V--u jos ootte ollu panemassa

Humpparin uusi iloinen työkaveri avasi vessan oven ammolleen. Se tuijotti tulvivaa lattiaa ja siinä lojuvaa kaskelottia ja hengitti jotenkin katkonaisesti.

- Sairas...sä oot jumalauta ihan sairaas...sut pitäs lukita laitokseen...Jumalauta mä kerron työsuojeluasiamiehelle...

- En..

- ...työsuojeluvaltuutetulle...

- ...mä....

-... oikeuskanslerille....

- ...tahallani.

-....Paaville! Mä ilmoitan tästä jumalauta Paaville!

Loppu työpäivä sujui ilman pahempia kummelluksia. Humppari täytti lajittelulokeroita tasaisesti ja toivoi hartaasti että edes päällimmäinen olisi oikein. Vihdoin kello löi kolme ja vakituiset työntekijät lähtivät kotiin iloisesti rupatellen. Esimies tuli Humpparin luo.

- Mites oot viihtynyt?

- Ihan kivasti. Kai.

- Hyvä. Aluksihan se on tietysti vaikeaa. Sopeutua yhteisöön, jossa kaikki toiset tuntevat toisensa jo vuosien ajan ja ovat toistensa ylimpiä ystäviä, Älä välitä. Kuten sanottua, jos tavalliseen korttipakkaan joku sujauttaa mustan pekan, niin kahdeksan vuoden kuluttua pokeriporukassa sitä ei huomaa enää kukaan. Tee nyt se myöhästymisen takaisin. Täällä on hyllyköissä, lattialla hirvittävä määrä kuminauhoja. Kerää ne ja niputa siistiksi. Värin mukaan. Voit sitten lähteä kotiin. Ja vielä...vietkö samalla noi pari pahvia yläkertaan?

- Ok.

- Tsemppiä. Huomenna taas.

- Joo.

Varastointirobotti Kunkkel-Besmel 134 tunsi olonsa pitkästyneeksi. Turhautuneeksi. Mälsäksi. Tämä ei ollut mitenkään ihme sillä Kunkkel-Besmel 134 oli maailman nopein kaljakoreihin- ja kirjelaatikoihin erikoistunut varastointirobotti. Nyt se oli kyhjäntynyt toimeettomana viisi viikkoa kuin ruosteinen Lada navetan nurkassa. Se suorastaan tunsi kuinka pöly kerääntyi sen komponentteihin, jotka olivat tottuneet käsittelemään, erittelemään, pinoamaan, siirtelemään hirvittäviä määriä kaljakoreja/postilaatikoita hirvittävän lyhyessä ajassa. Kunkkel-Besmel 134 oli masentunut. Jos varastointiroboteilla olisi oma terapia, se olisi ollut siellä jo päiviä sitten. Pitäisiköhän hänen keksiä itselleen joku uusi harrastus? Sisustaa? Villiä, holtitonta seksiä? Kännit?

Plääh. Varastointirobotti Kunkkel-Besmel 134 alkoi hiljalleen vaipui normaaliin, masentavaan, iänikuiseen horrokseensa. Mutta...sitte... hmm...sen anturit huomasivat lähistöllä ikään kuin liikettä. Työtä? Oliko se vihdoinkin kaljakori? Kirjelaatikko? Jotain liikkui lattialla. Liikkuivatko kaljakorit lattialla? Ehkä. Mahdollinen kaljakori/kirjelaatikko otti kourastaan jotain joka muistutti kuminauhaa ja heitti sen johonkin joka muistutti roska-astiaa. Kaljakori/kirjelaatikolla oli jotain kädessään. Pahvia. Oliko se mahdollisesti keissi? Kunkkel-Besmelin keskusyksikkö teki hetken aivotyötä ja tuli lopputulokseen että kyseessä saattoi mahdollisesti olla jokin uusi kävelvä kaljakori/kirjelaatikkomalli, jossa oli pahviulokkeet. Pahviulokkeinen kaljakori/kirjelaatikkokeissi käveli hissille, painoi nappia, puisteli sitten päätään ja tuli takaisin.

Kunkkel-Besmel 134:llä oli kaksi vaihtoehtoa. Joko se antaisi olla ja saisi seuraamukset siitä että se oli päästänyt kaljakori/kirjelaatikon menemään. Se purettaisiin,. Sen äärimmilleen viriteltyjä, jalostuneita komponentteja, diodeja, sensoreita, käämejä, muttereita käytettäisiin varaosiksi sähkövatkaimiin, pölyimureihin, oksasilppureihin ja muihin vempaimiin, joita Kunkkel-Besmel ei tohtimut edes ajatella. Tai: se voisi ikään kuin, varmuuden varalta, varovasti, hissukseen, käsitellä, varastoida tämän mahdollisen kaljakori/kirjelaatikon ja jos jotain ongelmia ilmenisi se voisi ainakin vedota keskusyksikköönsä.

Kunkkel-Besmel 134:n anturikourat tarttuivat mahdollisen todennäköiseen kaljakori/kirjelaatikkoon ja nostivat sen viiden metrin korkeuteen. Sensorit luotasivat yksikön läpikotaisin ja etsivät yksilöntiivivakoodia. Sitä ei löytynyt. Sensorien toimintaa häirtäsi se, että kaljakori/kirjelaatikko heittelehti ja hytkyi pahanpäiväisesti. Keskusyksikkö antoi käskyn antureille puristaa pikkaisen kovempaa. Kaljakori/kirjelaatikko sätki ja kilisi. Kaljakori/kirjelaatikon pahviset siivet lepattivat kiivaasti. Kunkkel-Besmel oli harmissaan. Anturit oli ilmiselvästi säädetty liian kovalle. Ainakin yksi pullo oli todennäköisesti hajonnut. Kaljakori/kirjelaatikko hytkyi hetken ylätuloissa ja pysähtyi sitten. Sen pahvisiivet roikkuivat sen sivuilla ja niistä tippui punaisia pisaroita kuin kommunistille helmikuun taivaalta. Kunkkel-Besmel tunsi epäonnistuneensa. Sitä masensi enemmän kuin ikinä. Sen sensorit hehkuiivat hetken ja siirtyivät sitten lepotilaan.

- Synti on sitä ettet ajattele.

- Väärin. Meidän pitää ajatella kameleita. Sitä montako kamelia mahtuu neulansilmästä.

- Me tarvitsemme komitean.

- Synnille.

- Kameleille.

Työsuojelumies, työsuojeluvaltuutettu, oikeuskansleri ja Paavi astuivat hissistä ulos. Päivä oli kelmeän kaltainen. Työsuojeluasiamies suuteli Raskaan hallin lattiaa. Sitten he jäähmettyivät (eivät suolapatsaiksi vaan aineeksi jota moderni tiede kutsuu temuliitiksi, pirun kovaksi aineeksi) ja tuijottivat ylös hallin. Ja he näkivät herran enkelin.

- Hyvä jumala!, huusi työsuojeluvaltuutettu

- Manuaalilajittelija Humppari, tokaisi työsuojeluasiamies.

- Pyhä, sanoi Paavi. PYHÄ.!Tämä paikka on PYHA!

- Ja onnellista Uutta VUotta, sanoi Humppari ennen kuin pyörtyi lopullisesti.

Ja näin siis julistettiin Helsingin Postikeskus autuaaksi, koskemattomaksi, ja sen henkilökunta pyhimyksiksi ja sinne paistoi aina aurinko.

Paitsi talvella.

Ja hyvä niin.

THE END

J.Lehmusvaara

Saikkua,saikkua

1 0..9..8..7..6..5..4..3..2..1. Kello on 22.00. Yövuoron työaika alkaa. Esimies Juntturan kännykkä pirisee.

- Helsingin Postikeskus. Esimies Junttura.
- Moi täällä on Koistinen.
- Älä sano että sä oot myöhässä.
- No katsos, asiahan on nyt niin että mulle iski nyt kauhee lentsu (köhii). Jäseniä kolottaa helvetisti ja nokka vuotaa kuin Imatran koski. Taitaa olla se sika.
- Se sama joka sullä oli viime viikolla. Ei se toista kertaa...
- Villisika. Vissiin villisika. Pahkavillisika. Se joka tul ja levisii Latviasta. Ei auta rokotteetkaan. Päähän kasvaa sellaisia paiseita.....
- Koistinen.Täällä on tosi paha tilanne. Älä ala nyt pelleilemään.
- Kyllähän sitä tällainen vanttera mies muuten, mutta kun tartuttaa sitten muutkin. Kun se Liisakin on taas paksuna. Tiedä vaikka sais keskenmenon....
- Joo. Meet lääkärille ja tuot sairaslomatodistuksen.
- Öööö...ongelmahan on tietty se, mitä et ehkä tiennykkään, että meidän suvussa on toi kehon normaalilämpö 34,6. Suvussa kun on tota eskimoverta ja isoisäkin kylmetty kroonisesti siellä Pultavalla tai Raatteella tai jotain, että ei mulla niinku kuumetta, mutta suhteutettuna tavalliseen tasalämpöiseen kädelliseen varmaan semmoset 42,5 jotta tuota ei se lekurikaan oikeen...ööö...varsinainen ongelmahan on toi Jeremias...
- Jeremias?
- Niin, mun lapsi. Se sai myös tartunnan. Vaimohan on justiinsa työmatkalla Etioppiassa, niinko kehitysyhteistyöhommissa YK:n hyväntahdonlähettiläänä ja Jeremiashan on ollut aina vähän sellainen herkkä ja sairaanloinen. Koliikit, tuberkuloosit, altshaimerit ja sen semmoiset. Eihän sitä voi oikein kolmevuotiasta yksin rullatuoliin....
- Ethän sä Koistinen muistaakseni ole naimisissa.
- En nyt sanan varsinaisessa luterilaisessa merkityksessä. Me ei uskota Ursulan kanssa alkuunkaan tollasiin instituutioihin. Käydään joka keskiviikko työväentalolla joogakursseilla. Meillä onkin enempi sellainen henkinen yhteys, tantraa, mantraa ja semmosta. Niin ettei me materialisoituneina olla juurikaan yhdessä ja sekin hampaat irtessä...
- No mites se lapsi teille yhtäkkiä tupsahti? Kovaan ääneen oot aina horissu, että lapset ovat yhteiskunnan syöpäkasvain, jotka purevat, irtistelevät ja vievät kaiken huomion tärkeistä kansakuntamme asioista...
- Lapsiko? Noh, eihän Jeremias varsinaisesti mun oma lapsi oo. Jeremiashan löytyi viime jouluaattona kenkälaatikosta tuolta roskakatoksen vierestä. Lapsi parka. Kylmissään ja yksin. Kuka lie puliämmä jättänyt heitteille. Mikroaaltouunissa jouduttiin ihan lämmittämään ja antamaan tehohengitystä, oli ihan sininen...
- Älä nyt viitti...
- Olis noi mummin hautajaisetkin...
- Mitä!?
- No mummin hautajaiset. Rakas Hilda-mummo se sitten nukkui pois viime tiistaina Lallintalon päivätansseissa pitkän ja vaikean sairauden riuduttamana. Hoiti minua aina kuin omaa lastaan. Oma äitinihän, Sinikka, kuten muistanet, tippui kohtalokkaasti viemärikuiluun ollessani kaksivuotias ja isänihän taasen oli astronautti, joten rakkaan Hilda-mummin luona vietin varhaislapsuuteni vaikeat vuodet paimentaen lampaita ja hoitaen Hilda-mummin kihtiä.
- Jos en nyt ihan väärin muista, niin sait kuutisen viikkoa sitten vapaata kun sun piti mennä Hilda-mummon hautajaisiin.
- Kenen?
- Hilda-mummon.
- Ai Hilda-mummon...öö...niin Hilda mummon. Olisit heti sanonut Se oli toinen Hilda-mummo, vanha kanttura. Kuin sattuman oikusta, minulla on tai oli kaksi Hilda-nimistä mummoa. Rauha heidän sieluilleen...
- No kukas tää Sofia-mummo oli, joka kuoli viime keväänä? Älä nyt vaan Koistinen vaan ala väittämään että sulla on kolme mummoa...
- Kolme mummoa ja kome mummoa. Asiahan on varsinaisesti niin, että tällä Hilda-mummollahan oli identtinen kaksonen, myöskin Hilda nimeltään. Näillä Hildoillahan tämä identtisyys kehittyi myöhemmällä iällä niin pitkälle, etteivät Hildat enää oikeen itsekään tieneet, että kumpi on se varsinainen Hilda-mummo ja kumpi mummoton Hilda. Oli siis varsin luonnollista, että kumpaakin alettiin pitää Hilda-mummoina. Olisihan se perin sydämetöntä arpoa jompi kumpi joutuu elämään vanhuudenpäivänsä yksin, hyljättynä, unohdettuna, kihdin kalvamana ihmisraasuna....
- Kuules Koistinen.
- Noooo....
- Mikset sä suoraan sano, että sulla on taas mopo karannut käsistä, hirttänyt kahva kiinni?
- Nooo...saattaa tuossa piillä totuudenkin siemen...
- Perkele. Hoidat nyt ittes kuntoon ja oot huomenna tasan kymmenen sorvin ääressä. Onko selvä. Ja tämä ei toistu. Eihän?
- Se on varmaa. Koististen sukuvaakunan kautta Älä nyt jäkitä..
- Ok.
- Moro.

THE END

J.Lehmusvaara

Turinoita Poutasen Mikon kanssa

Piipahdin Mikon tykönä muisteloilla. Hän on kiireinen mies, mutta osaa relata, kun sille päälle sattuu. Ja onhan meille Mikon kanssa kaikenlaista sattunut taipaleilla 1970 -luvulta viime vuosiin. Mikkoon sattuu nyt haastatteluhetkellä fyysisesti jalkaan, mutta parempi ettei "päähän", kuten minuun aikoinaan. Mikko jee-sasi minua ja minä sen muistan, eli joskus jeesaan häntä jos vain kykenen. Tämä haastattelu on tehty ns. "vanhaan malliin", mikä vastannee V-tyyliä eli koodin purku on tällä kertaa helppo: M=Mikko ja t=teutori.

t: miltä tuntuu?

M: hyvältä tuntuu kun tukka taipuu ja hiukset on kammattava

t: mitä tarkoitat?

M: jätit teutori isot saappaat, mutta en ole vielä unohtanut menneitä.

t: mitäs tuo tarkoittaa?

M: minä en onneksi joutunut paikalleni pystymetsästä, tehtiinhän kimpkaa 7 vuotta työsuojelun saralla ja niitä oppeja on jouduttu soveltamaan sitten eri "hallituksissa".

t: kirjoittelet vielä?

M: pakko sitä on kirjoitella, kun ehtisi ja taitaisi paremmin, muistan kun hiottiin tekstejä Pärnun jaksamiskursseille. Silloin oppi paljon ja Sikalan reissu kuitasi kaiken. Tämä nyt jää lukijoilta ymmärtämättä mutta pääasia että tiedämme jäsenten välisemme;) Meidän jutut on meidän juttuja?

t: olet vähän kryptinen?

M: siis mitä?

t: . . . siis salaperäinen?

M: enpä lainkaan. Nyt alan oivaltaa mitä tarkoittit kun pidit pitkiä saarnojasi liittohallituksen kokouksista ja aina edellytit luottamuksellisuutta ja jopa "salaisten" asioiden vaihteluvelvollisuuden noudattamista. Kaikenlaista sitä tulee käsitellyksi. Kyllä se kolme hallituspaikkaa Pasilan osastolle olisi ollut kohtuus, sillä olisi useampi korva ja silmä näille jutuille. Kahteen pekkaan Pasilasta on aika vaikeaa hoidella hommia.

t: siis olet liittohallituksessa "öömännin" kanssa kaksin?

M: niinpä, kertokoot Juha omat kokemuksensa Hannun saappaita: D vai miten ne hymiöt menevätkään - mikset ole muuten hommannut kännyä?

t: mulla nää omat jutskat edelleen, eläminen ilman kännyä ja ajokorttia kuolemaan asti, mahtaako onnistua?

M: eiköhän niitä kuskeja aina löydy . . . Muuten onko totta että vierailit Pärnussa uudelleen talvella 2005 ja siellä oli "tsunami"?

t: no joo - taisin olla. Enkä saanut sakkoja kun ei ollut sitä kännyä, mutta se tarina on niin pitkä ja vaikea eikä muisti ole kohillaan, joten jätetään tarina kertomatta tällä kertaa. Luuletko että tarinoistani on edes puolet totta?

M: no Sinusta teutori on niin monta juttua, että katsoisin viisaam-

maksi aina kysyä itse lähteeltä ennenkuin Sinusta vääriä jutskoja levittelee - vieläkö teutaroit?

t: ei sitä enää viitsi vaivautua, palkkaasaamattoman elämä on aika hiljaista. Kyllä karreenin hemmo vaan oli oikeassa, että "köyhän on oltava nöyrä", mutta elellään sitä meilläkin kuolemaan asti - eikös?

M: toki toki.

(Harmi ettei Pasillista ole videoita versiota netissä, niin tälläkin haastattelulla ja turinoilla olisi mahdollisesti koomisiakin piirteitä, sillä tekopaikat olivat vaihtelevia, maisemat suorastaan kiisivät silmissä. Ja lukijoille tiedoksi, että epäselvistä kohdista tällä haastattelunauhalla eläisi maailmantappiin, ja komiasti. Haastattelun aikana muuten Nasalla oli netissä uutinen: Maailmanloppu ei tule 2012 (taaskaan). Kyllä haastattelua tehtiin välillä hartaastikin.)

t: "Ierolta" muuten terveiset tutuille . . .

M: siis hakuliselta

t: niin

M: eikös sinne saunan pöytään hän saanut oikein Laatan

t: saipa hyvinkin

M: saitkos Sinä?

t: miksi?

(Haastattelun asialliseen osaan siirryttäessä Mikko kertoi, että PAU:n liittohallitusta puhuttavat työpaikka- ja palkka-asiat, lukuisat kalliit projektit, ihmisten jaksaminen, kilpailun avautumiseen varustautuminen, mainosjakelun työehdoissa edistytään jne.)

t: Muistanet kun tulimme taloon, Sinä 1973 ja minä 1975 niin valtion virastolla Posti- ja telehallituksella oli about 45 000 työntekijää?

M: niin ja silloin kokoaikaisuus oli muotia, pitkää mutta kapeaa leipää luvattiin, mutta nyt on muodissa lyhyt ja kapea . . .

t: . . . niin ellei sitten pätkäistä kokonaan . . .

M: . . . aivan.

(Mikko kehaisee lopuksi liiton uutta lakinaista, jonka keikkana on mm. laittaa ns. "läpyskä- TES" todellistumaan käytännössä. Nykytyyli näyttää olevan etteivät sopimukset pidä oikein edes oven sulkemiseen vaikka kuitaukset papereista löytyvät. Oikeuden tie on pitkä ja aikaa kuluu turhaan. Mikko korostaa että työnantajan kannattaisi pitää sovitusta asioista kiinni, muuten syntyy luottamuspuola ja sopimukseton tila - se ei ole kelleen hyvä. Mutta Poutasen Mikko heittää lopuksi kuin yhteen ääneen monasti sanotun: "Onhan silläkin "työllistävä" vaikutus jos oikeutta käydään".)

t: Vielä ihka oikeaksi lopuksi, lähin suurin PAU:n saavutus?

M: . . . kyllä se on osa-aikaisten palkalliset työajat tietenkin!

(kaikissa kunniallisissa turinoissa aina mainitaan sponsorit ja kiitellään avustajia joten mainitsemme muutaman: Öie ja Mervi; kissat ja koirat; timpat pauloineen; kuski-iiris; metropoli-pizzeria; Iso-Ompu, jossa Chicocin Salla ja parfymeristi likat; jussit; topit; mikkelin miehet; vekat; elävät ja kuolleet tapsat ja pasilan osaston "tytöt ja pojat" sekä niin moni muu järjestäytyneet - niin Lassat kaikki . . .)

Teutori

SEURAAVA PÄSILLI ILMESTYY HELMIKUUSSA 2010.

TSEMPPIA!

OSOITELAPPU:

PMM
Sopimus
00530/609

PAUN:N PASILAN OSASTO
LOKE/JÄSENSIHTERI
PL 1020
00011 ITELLA

ILMOITUS PAUN:N JÄSENREKISTERIIN ELÄKKEELLE SIIRTYMISESTÄ TAI JÄSENMAKSUN
KESKEYTYKSESTÄ

NIMI: _____

OSOITE: _____

SIIRRYN ELÄKKEELLE _____ ALKAEN TAI

JÄSENMAKSUNI KESKEYTYY AJALLA _____ - _____.

KESKEYTYKSEN SYY:

ÄITIYS/VANHEMPAINLOMA _____
HOITOVAPAA _____
PITKÄ SAIRASLOMA _____
OPISKELU _____
ASE/SIVIILIPALVELUS _____
TYÖTTÖMYYS _____

MUU SYY, MIKÄ? _____

JÄSENTIETOJEN MUUTOSILMOITUS

UUSI OSOITE: _____

SEURAA PALKKALASKELMASTASI JÄSENMAKSUJESI MAKSATUSTA.
MAKSAMATTOMAT JÄSENMAKSUT ESTÄVÄT JÄSENETUJEN SAAMISEN